

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

DEDIŠČINA, KI ZAVEZUJE

OB OBLETNICI

Čeprav so sveče že dogorele in je na košate cvetove rož že padla ledena slana, pa vendar ostaja v nas toplina, ki nas je potegnila v podoživljanje, ko smo stali ob grobovih, pred spomeniki in samotnimi obeležji postavljenimi vam, vsem našim tovarišem, v spomin. Besede, glasovi, akordi žalostink izginjajo, vendar med nami ostaja smisel boja in revolucije in resničnost neizmerno bogate dediščine, ki ste jo nam zapustili: SVOBODE.

Če so bile rože del skromne zahvale, potem so plameni sveč bili spomini na vašo prelito kri. Vendar plameni niso samo spomini, ampak so tudi znanilci novega časa in novih poti, po katerih ne hodimo samo mi, ampak hodijo tudi narodi in ljudstva vsega sveta. To, kar nam pomenijo vaša v kamenje vklesana imena, ni samo svoboda, ampak je tudi žrtvovanje za srečo drugih, za njihov obstanek in napredek.

Tri desetletja izgrajujemo tisto, kar ste začeli vi, tri desetletja se borimo zato, da bi povedali vsemu svetu, da so svoboda, neodvisnost in enakopravnost temelji, na katerih je mogoče graditi obstoj. Te ideje so našle širok odmev, saj se rušijo stoletne barikade med narodi in državami, izginjata izkoriščanje in zatiranje, podirajo se ekonomske pregraje, človek postaja ne glede na barvo, poreklo in stopnjo izobrazbe znanilec tvornih besed in dejanj.

In vendar je naš vsakdan še poln bojazni, divjanja tistih, ki hočejo prikrito ali odkrito polniti ječe, izsiljevati priznanja za svoja ubijanja, vzbujajo v nas odpor in skrb, kdaj bo konec že zdavnaj preživetih, pa vendar umetno vzdrževanih režimov.

Ko padajo nedolžne žrtve, katerih edina krivica je njihov boj za napredek, občutimo bolest, kot smo jo pred desetletji. Težka so vrata, ki se odpirajo na upognjenih hrbtih stotisočev, milijonov; boleči so vzdih tistih, ki v kolonah tavajo, da bi našli delček sveta, kjer bi se lahko odpočili, na katerem bi začeli novo življenje.

V svetovnem dogajanju izginja Kitajski zid, bodeča žica, ki je razdvajala Evropo na dva dela, postaja ohlapna, v Afriki padajo zadnje trdnjave kolonializma, v Organizaciji združenih narodov se srečuje že skoraj ves svet.

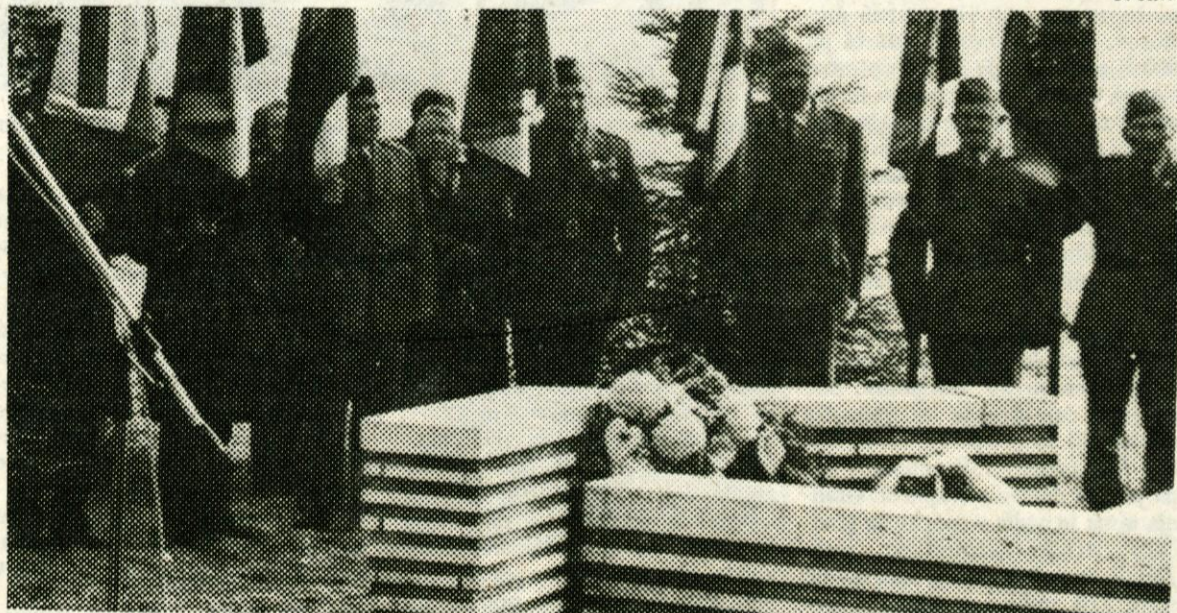
Meje izginjajo, vendar v nemiru padajo žrtve, ne zaradi moderne tehnike, ne zaradi atomske dobe, ampak zaradi posameznikov, ki ne morejo razumeti, da je že zdavnaj minil njihov čas.

Mnogokrat smo nemočni pred smrtjo, čestokrat moramo molče gledati ljudi, ki jim moderna medicinska znanost ne more pomagati, toda v nas so drugačni občutki takrat, ko slišimo streljanje, ki pokončuje nedolžna življenja.

Resnično smo majhni, toda golgota, po kateri smo šli, nas je utrdila in nas vzpodbudila, da moramo tudi drugim dajati del dediščine v obliki moralne opore, da moramo biti prisotni v današnjem svetu, če hočemo dograjevati naš lastni sistem. Nikoli nismo bili boječi, nikoli nismo stali ob strani, če je šlo za pravico, zaradi tega se zavedamo, da moramo biti med nosilci štafetne palice, ki je krenila na pot v Beogradu, postala v Kairu, v Lusaki in v Alžiru, in nadaljuje pot v Colombo. Dolžni smo poskrbeti zato, da bo nosilec te palice čimveč, kajti resnica je v tem, da bodo samo milijoni ljudi lahko krojili usodo sveta in branili svobodo.

Sveče so dogorele, vendar v nas je toliko plamenov, da ne bo teme na poti, po kateri gremo svetovnemu miru nasproti!

Urednik

V mesecu oktobru mineva leto dni od 9. kongresa Zveze socialistične mladine Slovenije. Ob tej priložnosti je konferenca mladih iz krajevnih skupnosti pri Občinski konferenci ZSMS Domžale pripravila slovesno sejo združeno s posvetom predsednikov in sekretarjev osnovnih organizacij iz KS.

V sredo, 8. oktobra, smo se zbrali mladi iz krajevnih skupnosti na svečani seji. Seje sta se udeležila tudi predsednik in sekretar OK ZSMS, nekateri člani predsedstva in tov. Metod Zalar, predsednik konference mladih iz krajevnih skupnosti pri Republiški konferenci ZSMS. Po uvodnem pozdravu je spregovoril predsednik OK ZSMS tov. Vito Habjan. Povedal je namen slavnostne seje, nato pa govoril o uspešnem delu mladih iz krajevnih skupnosti. Pri tem ni pozabil omeniti tudi nekaterih pomanjkljivosti. Tako se še vse premalo mladih vključuje v krajevno samoupravo, mladi se sicer vključujejo v organe krajevnih skupnosti in družbenopolitičnih organizacij, vendar največkrat le kot pasivni opazovalci. Še vedno ni urejeno financiranje dela osnovnih organizacij. Kljub temu, da so nekatere krajevne skupnosti v svoje statute sprejele posebne člene, ki opredeljujejo financiranje OO, se ti ne izvajajo. Vsi, mladi in starejši, se bomo morali potruditi, da bo financiranje končno steklo in da bo s tem omogočeno delo mladih v KS. Za njim je spregovoril predsednik konference mladih iz KS Tone Homar. Govoril je o našem delu po kongresu in nalogah, ki nas čakajo. Mladi moramo postati aktivni člani krajevnih skupnosti, v povezavi z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami, društvi in seveda organi krajevne skupnosti pa moramo skrbeti zato, da bodo vse naše akcije uspešno izvedene. Preden smo prešli na delovni del seje so mladi iz OO ZSMS Dob izvedli kratek kulturni program.

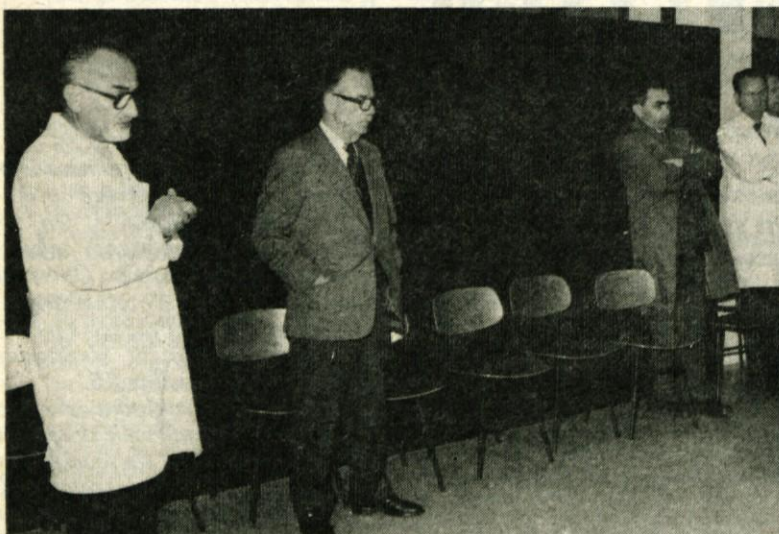
Posvet vseh predsednikov in sekretarjev je bil v veliki meri organiziran, da bi mlade iz KS seznanili s problemi stabilizacije in konkretnimi akcijami ob tem. Domenili smo se, da bomo podobno, kot mladi iz TOZD oz. OZD,

(Nadaljevanje na 2. strani)

ZOBOZDRAVSTVENA SLUŽBA V NOVIH PROSTORIH

Ob prisotnosti delavcev Zdravstvenega doma Domžal, Kamnika in Liti- je ter predstavnikov Regionalne skupnosti zdravstvenih delavcev Ljubljana, skupščine občine, izvršnega sveta, občinskega sindikalnega sveta ter delovnih organizacij UNIVERSALE, SLOVENIJALESA, OBNOVE, LJUBLJANSKE BANKE je bila svečana otvoritev novih prostorov zobozdravstvene službe v Domžalah.

S to otvoritvijo je bilo rešeno prostorsko vprašanje ne samo zobozdravstvene službe, ampak tudi prostorov za delo splošne ambulante. Posebno pomembna pa je tudi preureditev prostorov v otroški ambulanti, kjer je sedaj urejen prostor za predšolske in šolske otroke ter mladino.

Kovač dr. Ludvik in dr. Jože Beniger ob otvoritvi novih prostorov Zdravstvenega doma v Domžalah

V imenu organizacije združenega dela, ki združuje tri TOZD, to je Domžale, Kamnik in Litijo, je

(Nadaljevanje s 1. strani)

zbirali star papir in ga vozili v Pa-
pirnico. Obenem pa je bil tudi sprejet sklep, da se moramo mladi vključevati v vse akcije za stabilizacijo v okviru krajevne skupnosti.

O klubski dejavnosti smo že večkrat govorili, vendar večjega uspeha ni bilo. Še in še poskušamo v republiško tekmovanje vključiti čim več osnovnih organizacij ki se s tako dejavnostjo ukvarjajo. Predsedstvo konference mladih v KS upa, da se bo v letošnjem letu v tekmovanje NAŠ KLUB 76 vključilo več osnovnih organizacij kot lani.

Kulturni teden naj bi pripravili v mesecu novembru. V njem naj bi sodelovali predvsem mladi iz krajevnih skupnosti. Na posvetu smo se že domenili za nekaj kulturnih prireditev, razstav in drugih oblik kulturnega udejstvovanja, ki naj bi jih mladi izvedli v tem tednu.

Predsedstvo je v vse osnovne organizacije v KS poslalo vprašalnik o prostorih, ki jih mladi uporabljajo. Iz vrnjenih vprašalnikov ugotovljamo, da mladi v nekaterih krajevnih skupnostih nimajo prostora, v katerem bi se zbirali in da včasih niti v družbeno političnih organizacijah ne najdejo dovolj razumevanja za svoje težave.

Posvet je bil uspešno zaključen in predsedstvo konference mladih v KS upa, da se bo po njem delo mladih v krajevnih skupnostih poživilo.

Vera Grošelj

vse prisotne pozdravil direktor dr. Ludvik Kovač. Posebej je še pozdravil predstavnika Regionalne skupnosti dr. Jožeta Benigerja, ki je pred vojno opravljal zobozdravstveno službo v Domžalah.

O pomenu novih prostorov in celotne preureditve pa je spregovoril predsednik centralnega delavskega sveta tovariš Franc Zabret. V svojem govoru je najprej orisal dosedanj razvoj zdravstvenega doma in njegovo prostorsko problematiko, ki je pogojevala tudi nadzidavo trakta B in s tem vsaj delno rešitev problematike na področju zdravstva, ne samo v samih Domžalah, ampak tudi v občinskem merilu.

Tovariš Franc Zabret je med drugim dejal:

„Že pred leti smo začeli iskati možnosti za pridobitev novih prostorov. Prvotna zamisel, da bi jih dobili z adaptacijo kletnih prostorov ni uspela, za kar nismo dobili ustreznih soglasij. Zaradi tega, ker je bilo denarja malo, nam je ostala edina možna pot, to je nadzidava trakta B. Po prvotnem predračunu bi naj nadzidava stala približno 210 milijonov SD, vendar toliko denarja nismo imeeli, čeprav smo vrsto let namensko varčevali. Veliko nam je pomagala Regionalna zdravstvena skupnost Ljubljana, ki je prispevala 70 milijonov SD, delovne organizacije z območja občine, ki so prispevale 10 milijonov SD, razliko 130 milijonov SD pa je dala delovna skupnost. Gradnja sama je padla v čas, ko so gradbeni stroški neprestano rasli. Zaradi tega je celotna nadgradnja stala 310 milijonov SD, kar pomeni, da je morala delovna skup-

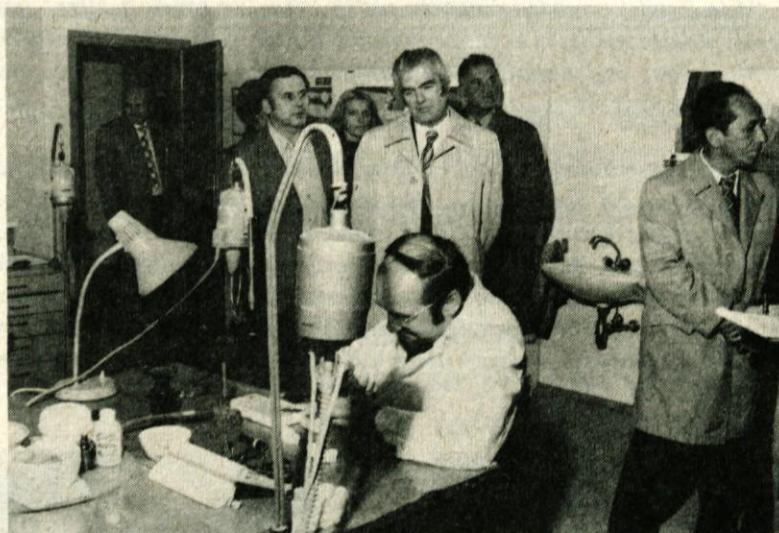
nost zbrati še 100 milijonov SD manjkajočih sredstev.

To pa je pomenilo, da smo bili pogosto nelikvidni. V navedenih številkah pa ni upoštevana oprema za nove prostore, niti ne za tiste prostore, ki smo jih s preselitvijo opremili z zastarelo opremo.

V prostore, ki smo jih dobili z nadzidavo, se je preselila vsa zobozdravstvena služba. Ta preselitev je omogočila, da smo v pritličju trakta B z manjšimi prezidavami rešili vsaj nekaj zelo perečih prostorskih problemov otroškega in mladinskega zdravstvenega varstva. Čeprav ti prostori ne odgovarjajo sedanjim potrebam, pa vidimo rešitev edino v tem, da zgradimo še trakt „C“.

Vsa naša prizadevanja, da bi prišli do ustreznih prostorov, izhajajo iz potrebe občanov in iz naše želje, da bi te potrebe pokrivali v največjem možnem obsegu, v najboljših pogojih in kar najboljši kakovosti dela. Problemi s prostori pa so marsikje tako hudi, da ni mogoče zagotoviti normalnega obsega zdravstvenega varstva.

Naša prizadevanja so iskrena in upamo, da so tudi v mejah naše stabilizacijske politike in da z njimi zato ne presegamo okvirov, ki so v današnjih pogojih še sprejemljivi. Želimo dobiti samo tisto, kar je resnično potrebno. Žal pa moramo ob vsem tem ugotoviti, da so naše finančne zmogljivosti ne samo povsem porabljene, marveč so celo prekoračene. Naših načrtov ne bomo mogli uresničiti, če nam ne bodo priskočile na pomoč samoupravna regionalna zdravstvena skupnost, organizacije združenega dela in tudi skupščina občine.“

Zobozdravstvena služba je dobila nove prostore tako, da bo sedaj mogoče hitreje reševati ta problem v naši občini

Nato je bil ogled prostorov. Smotrna razporeditev v resnici veliko pomeni za zobozdravstveno službo v Domžalah, toda sama oprema je zelo slaba. Ta pa je brez dvoma tudi vzrok, da bodo še problemi, ki jih bo mogoče lažje rešiti, kot je bilo prostorske, vendar pa ob pomoči Regionalne zdravstvene skupnosti in združenega dela. Novost pa je ta, da bo redno začela delati tudi služba na področju zobozdravstvene preventive za šolsko mladino. To službo bo vodila višja medicinska sestra in bo brez dvoma v veliko pomoč pri sistematskih pregledih, ki so že

organizirani v šolah.

Po ogledu pa je direktor TOZD Domžale dr. Mitja Šircelj opozoril na nekatere probleme in med drugim dejal:

„Kot zdravstveni delavci se zavedamo nezadovoljstva in kritike, ki je bila mnogokrat na dnevnih redih v najrazličnejših sredinah. Vendar moramo pri tem izhajati iz dejanskega stanja: prostorske utesjenosti zobozdravstvene službe in velikega doseljavanja na območju občine, predvsem pa v same Domžale. Kaj nam pravzaprav pomenijo novi prostori? Veliko pridobitev seveda ob nabavi potrebne opreme in rešitev problema do leta 1980.

Vsi, ki delamo na področju zdravstva – splošnega in zobozdravstva – sprejemamo kritiko, vendar pri tem ne moremo mimo nekaterih dejstev, s katerimi se vsakodnevno soočamo in ki pogosto jejo dejansko stanje. Pomembno vprašanje so kadri in pa denarna sredstva. Pri kadrovskih vprašanjih smo v Domžalah na predzadnjem mestu v ljubljanski regiji, saj imamo zasedenih komaj 43 % delovnih mest glede na samo Ljubljano. Če pa pogledamo število ljudi odnosno pacientov, ki jih odpade na enega zdravstvenega delavca, potem dobimo naslednje podatke:

Ljubljana	880 zavarovancev
Litija	3300 zavarovancev
Kamnik	2800 zavarovancev
Domžale	2400 zavarovancev.

Vsi ti podatki so dokaj neugodni in kažejo tudi na to, da smo daleč za Zasavjem, kjer je primanjkljaj v kadrih samo okoli 24 %. Toda tudi srednjeročni program, ki

predvideva izenačitev do leta 1980, ne bo v celoti izvedljiv, kajti tudi v zdravstvu je prisotno vprašanje stanovanj za potrebe zdravstvenega kadra.

Vprašanju produktivnosti smo že do sedaj posvečali veliko pozornosti. Vendar bodo šele nove prostorske zmogljivosti lahko vplivale pozitivno, ker bo notranja razporeditev omogočila bistvene premike tudi v tej smeri.

Glede zobozdravstvene službe pa nikakor ne moremo mimo nekaterih dejstev. Prvo je brez dvoma v

(Nadaljevanje na 3. strani)

(Nadaljevanje z 2. strani)

tem, da namesto 30 dela 28 teamov (skupin), kar povzroča na eni strani zmanjševanje dotoka denarnih sredstev, na drugi strani pa tudi dokaj dolgo čakalno dobo. Drugo pa je vprašanje cen za posamezne zobozdravstvene storitve. Primerjave namreč kažejo, da so iste usluge pri drugih ambulantah dražje, kot v Domžalah, ker je vrednost faktorja v regiji najnižja. To pa brez dvoma ni v skladu in pozitivno, saj močno bremeni skupne dohodke skupnosti in s tem povzroča tudi nerealne odnose med posameznimi zdravstvenimi domovi. In še nekaj je pri tem važnega! Premalo smo naredili na področju preventive in to tako v osnovnem, kot zobozdravstvenem varstvu. Začeti bo potrebno misliti o tem, kajti s preventivo bomo odstranili mnoga nesoglasja in si ustvarili pogoje, da se zboljša stanje v celotni zdravstveni službi.“

V razgovorih je bilo odprtih še veliko vprašanj, med katerimi je bilo v prvi vrsti vprašanje opreme in kadrov in tudi ureditev ambu-

lant v Lukovici, Mengšu in Moravčah. Celotna zdravstvena služba bi se morala skladno razvijati ne samo v regiji, ampak tudi na območju občine.

To pa bo mogoče doseči s tesnejšo povezavo z združenim delom in z odpravljanjem nekaterih nesoglasij, ki se pojavljajo med zdravstveno ustanovo in posameznimi delovnimi kolektivi. Predvsem pa bo potrebno dati večjo materialno možnost zobozdravstveni službi in čimprej preiti tudi na dokončno oblikovanje obratnih zobnih ambulant, ker bi s tem odpadli nekateri negativni pojavi, ki so v preteklosti in delno še tudi sedaj, slabo vplivali na odnose na področju zobozdravstvene dejavnosti v naši občini.

Prepričani smo, da stvari niso nepremostljive in da se vsi zavedamo naporov, ki jih bo potrebno vložiti za to, da bo delovni človek in občan vsak čas lahko dobil v zdravstvenih ustanovah tiste najbolj potrebne življenjske usluge, ki so nemalokrat velikega pomena.

ar

ZDRAVSTVENO VARSTVO OTROK IN MLADINE

Z nadgradnjo trakta B Zdravstvenega doma v Domžalah je tudi služba za zdravstveno varstvo otrok in mladine s psihološko svetovalnico in predvidenim logopedom pridobila nujne ordinacijske prostore in tako za nekaj prihodnjih let rešila problem, ki je v zadnjem času zelo žgoče onemogočal normalno delo obeh dispanzerjev in psihološkega kabineta. Pri adaptaciji na novo pridobljenih prostorov smo poskušali zagotoviti ločeno čakalnico z ordinacijo za zdrave otroke (posvetovalnica, sistematski pregledi) ter ločeno čakalnico z ambulanto za bolne predšolske otroke, oboje pa ločiti od šolskega dispanzerja. Prostori so sedaj nared, zmanjkalo pa je ustanovi sredstev za opremo dveh ordinacij.

Zdravstveni dom je pred desetletjem deloval v pritličju stavbe občinske skupščine in kar težko si danes zamislimo, da je takratni

dispanzer za zaščito matere in otroka obsegal dve sobi s čakalnico. Delo sta v tistem času opravljala dva usposobljena zdravnika ob sodelovanju medicinskih sester, babic in višjih medicinskih patronažnih sester. V dislociranih enotah Lukovica in Moravče so opravljali svoje polivalentno delo zdravniki splošne medicine, medtem ko je v Mengšu deloval prav tako dispanzer za zaščito matere in otroka z usposobljenim zdravnikom.

Vzporedno z rastjo števila prebivalstva na področju občine Domžale in ob hitri urbanizaciji posameznih krajevnih sosesk ter izredno hitri izgradnji, kateri smo pričala, je nastala potreba po novih primerljivih prostorih in po večjem številu strokovnih enot ter istočasno primerno usposobljenem medicinskem kadru. Osvajali pa so se tudi novejši aspekti dispanzerskega na-

čina dela, ki bi združeval mnogo in vedno več preventivne dejavnosti z že poznano in obstoječo kurativo.

Leta 1967-1968 se je končno dogradilo novo poslopje, ki pa v zadnjih letih že ne dopušča normalnega dopolnjevanja strokovnih enot in posamezne službe nimajo lastnih prostorov, dokler v letošnjem letu ZD ni pristopil k nadgradnji trakta B.

Obseg opravljenega dela dispanzerske službe za varstvo otrok in šolske mladine raste vzporedno z ostalimi dejavnostmi iz leta v leto. V ilustracijo nam služijo številke zdravstvene statistike, ki v zadnjih dveh letih beleži sledeče storitve:

— 6000 — 7000 pregledov v posvetovalnicah za dojenčke;

— 9000 — 10000 cepljenj;

— vsakoletni sistematski pregled vseh triletnih otrok in vseh otrok pred vstopom v šolo s kliničnim in laboratorijskim pregledom.

Slednjim dvem skupinam je priključeno še orientacijsko psihološko testiranje, ki ga opravi psihološka služba. Preventivni pregledi s tem še niso zaključeni. Vsi otroci, ki se vključijo v Vzgojno varstvene ustanove morajo biti obvezno pregledani pred vstopom in dokler so v ustanovi, vsako leto 1-krat, kar predstavlja nadaljnjih 1000 pregledov letno. Temu delu prištejmo še vso kurativno dejavnost ambulant za bolne otroke, tako da prištejmo še nadaljnjih 22.000 — 23.000 pregledov letno. Nadalje so še pregledi za kolonije in klimatsko zdravljenje, veliko število svetovanj in teamskih obravnava problema-

tičnih otrok po medicinski ali socialno-vzgojni plati. Končno pa še občasni obiski in pregledi oddelkov vzgojno-varstvenih ustanov s ciljem preprečevanja širjenja infekcij v kolektivu.

Dispanzer za šolske otroke in mladino ni opravil po pomenu in obsegu nič manj pomembnih nalog, saj beležijo v istem času njegove enote povprečno 15000 — 16000 kurativnih pregledov letno, pa 3000 — 4000 sistematskih pregledov šolarjev, približno 1000 pregledov otrok za kolonijo in šolo v naravi ter približno 3000 raznih cepljenj.

To obsežno delo s področja zdravstvenega varstva mladine in otrok so opravili teami v Domžalah, Mengšu, Lukovici in Moravčah. Ustanova si je in si še prizadeva po svojih možnostih kontinuirano strokovno izpopolnjevati in specializirati zdravnike iz pediatrije in šolske medicine, čeprav predstavlja vsak specializant veliko materialno obremenitev, 4-letno odsotnost in s tem dodatno delovno obremenitev za preostale zdravnike.

V bodoče namerava in želi služba posvetiti večji del svoje pozornosti organizaciji zdravstvenega varstva vajeniške mladine in na sploh populaciji starostnega obdobja od 15. do 18. leta.

Vodja službe
za varstvo otrok
in mladine
ZD Domžale

dr. KALAN-KOVAČ Mirjam

OBRAMBNI DAN V DOMŽALAH

Podobno, kot lansko leto so osnovne organizacije Zveze socialistične mladine Slovenije na srednjih šolah v naši občini, kolektivi teh šol, družbenopolitične in druge organizacije tudi letos pripravile „Obrambni dan.“ Ob tem moramo povedati, da je bila organizacija Obrambnega dne prva akcija na občinskem nivoju, v katerem so se vse šole povezale z ostalimi dejavniki v splošni ljudski odpor.

ZAČETEK

Začelo se je 11. oktobra 1975 ob 7.00. uri, ko je alarm na šolah, ki so sodelovale: Center srednjih šol, Poklicna kovinarska usnjarsko galanterijska šola, oznanil začetek „Obrambnega dne“. Udeleženci, blizu 700 jih je bilo, med njimi seveda največ dijakov, so se po alarmu, ki je nekateri šele dobrodu zbudil, odpravili na zborna mesta pod Šumberkom, od tu pa na vadbeni prostor, ki je bil približno 15 minut oddaljen od zbornega mesta. Na vadbenem prostoru so začeli izpolnjevati zadane jim naloge po skupinah.

UDELEŽENCI

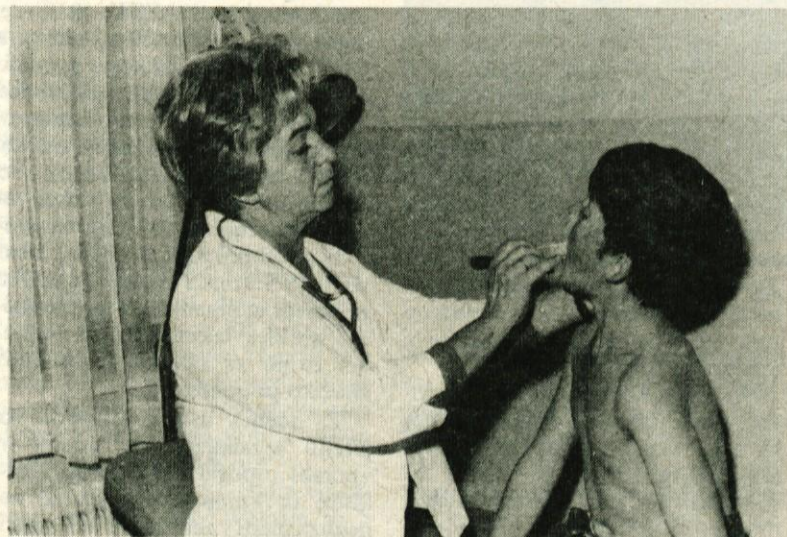
Kot je bilo že rečeno, je sodelovalo blizu 700 dijakov, njihovo delo pa so vodili oz. pripravili predstavniki naslednjih organizacij

oz. društev: predavatelji telesne vzgoje in obrambne vzgoje na srednjih šolah, Občinska konferenca ZSMS Domžale, komisija za ljudski odpor in družbeno samozaščito pri OK ZSMS, Zveza rezervnih vojaških starešin, Občinska gasilska zveza z nekaterimi društvi iz delovnih organizacij, Rdeči križ Domžale, Vojašnica Maršala Tita iz Ljubljane, Štab za teritorialno obrambo in drugi. Mogoče bi bilo potrebno posebej omeniti tov. Milorada Popoviča, predavatelja s Poklicne šole, katerega velika zasluga je, da je „Obrambni dan“ v redu potekal.

VADBA

Posamezne delovne točke so bile razdeljene na delovna mesta, na katerih so predstavniki organizacij in društev seznanjali dijake z nalogami ljudskega odpora in družbene samozaščite. Če pogledamo kar po vrsti, lahko ugotovimo, da so ob pomoči gasilske organizacije mladi spoznali uporabo gasilnih aparatov. Potem ko so jim gasilci posamezne aparate opisali, jih seznanili z njihovim delovanjem in uporabo, so si posamezne aparate tudi ogledali in jih praktično preizkusili. Zanimivo je bilo seveda delovno mesto, ko so se mladi seznanjali z orožjem. Tokrat so

(Nadaljevanje na 4. strani)

Vodja službe za varstvo otrok in mladine Zdravstvenega doma Domžale dr. Kalan - Kovač Mirjam je praznovala svoj življenjski jubilej

(Nadaljevanje s 3. strani)
 pozornost obrnili na pehotno orožje, njihovo zanimanje je bilo obrnjeno na delovanje polavtomatske puške in avtomata, to delovno mesto pa so vodili predstavniki ZRVS in Štaba za teritorialno obrambo. Potem, ko so spoznali pehotno orožje, so se srečali z zdravniki, katerih naloga je bila, seznaniti mlade s prvo pomočjo, posebej z ustavljanjem krvavitev in oskrbovanjem rane. Kljub temu, da se je to kazalo le teoretično, je bila snov dovolj zanimivo podana, da je pritegnila vse sodelujoče.

Mladinci in mladinke z vseh šol v naši občini so bili v okviru „obrambne dne“ seznanjeni z modernim pešadijskim orožjem

Puškomitraljez in ročni minomet sta bili naslednji orožji, ki so ju mladi spoznali. Njihove bojne lastnosti, opis glavnih delov, polnjenje, praznjenje, prikaz delovanja, vse to je bilo tako zanimivo, da so se mladi le težko ločili od tega delovnega mesta in odšli na prejšnji novi nalogi naproti.

Protitankovska borba s formacijskimi in priročnimi sredstvi je bila naslednja snov, ki je bila kar konkretno izvedena. Dijaki so ob cesti pripravili zasede, katerih naloga je bila, presenetiti sovražnika. Namreč zavedati se je treba, da je bil Obrambni dan pripravljen na podlagi možne vojne situacije, ki so jo glavni organizatorji že prej predvideli.

Ko je bil „sovražnik“ s pomočjo zased pregan, so se morali „vojaki“ posvetiti naslednjemu delovnemu mestu, katerega dolžnost je bila seznaniti mlade s civilno zaščito. Tudi tu je bilo za dijake marsikaj novega in zanimivega. Poudariti je potrebno, da so to delovno mesto pripravili in izvedli dijaki sami, brez večje pomoči predavateljev in da je zelo uspelo. Udeleženci so morali poskrbeti za osebno dekontaminacijo, zato so s seboj prinesli

osebni pribor za zaščito, spoznali so postopke in zaščitna sredstva pred učinki jedrske eksplozije.

S področjem civilne zaščite je bil vadbni del Obrambnega dne zaključen.

Po vadbem delu je bila na vrsti malica, dijaki so se utrujeni in prezebli, vreme jim nikakor ni bilo naklonjeno, včasih je celo rosil dež, okrepčali s toplim čajem in malico, nato pa so se zbrali na balkonu Jamarskega doma na Gorjuši, kjer je bila zaključna slovesnost.

ZAKLJUČEK

Ob 12. uri se je začela zaključna slovesnost. Po uvodnem pozdravu predsednika komisije za ljudski odpor in družbeno samozaščito pri občinski konferenci ZSMS Domžale tov. Franca Tekavca je prvi spregovoril tov. Milorad Popovič. Podal je analizo vadbene dela „Obrambnega dne“, pohvalil je udeležence za njihovo vzorno delo in disciplino in jih obenem opozoril tudi na nekatere pomanjkljivosti.

O pomenu takih in podobnih akcij ter o vlogi mladih v ljudskem odporu in družbeni samozaščiti je mladim spregovoril predsednik Občinske konference ZSMS Domžale Vito Habjan.

Za njim pa so, malce drugače, mladim spregovorili vojaki Kasarne Maršala Tita iz Ljubljane. Z instrumenti in pevcem so vse udeležence, ki so bili pred nekaj trenutki še „vojaki“ povabili na ples. Ob prijetnih in živahnih zvokih vojaškega ansambla je bila utrujenost in slabo vreme pozabljeno, mladi so se vrтели tja do tretje ure popoldan, ko so se počasi razšli po domovih, prepričani, da so uspešno preživeli „Obrambni dan“.

Vera Grošelj

AKCIJA LUKOVIŠKEGA ŠTABA CIVILNE ZAŠČITE

V lukoviškem štabu civilne zaščite sodelujejo tudi člani iz KS Rafolče. Štab šteje 9 članov. Njegov vodja je Franc Avbelj iz Lukovice, namestnik pa Stane Jemec. Naloga štaba je predvsem, da organizira in vodi akcije za reševanje, pomoč in varstvo ob naravnih in drugih nesrečah, tako v mirnem, kot v vojnem času, preprečuje nevarnosti, zaradi katerih bi lahko prišlo do naravnih ali drugih nesreč, v vojnem času pa ustanavlja enote civilne zaščite, ki varujejo in rešujejo prebivalstvo in materialne dobrine pred hudimi nesrečami. Enot civilne zaščite so splošne (prva pomoč, gašenje požarov) in specializirane (zdravstvena pomoč, veterinarska pomoč, popravilo komunalnih naprav, radiacijska, kemična in biološka zaščita).

Sredi avgusta 1975 je moral štab CZ iz Lukovice na akcijo. Ob 15. uri so dobili obvestilo, da se je po dolgem deževju sprožil plaz na Brezju pri Filežu. Skupno z gasilci so se člani štaba odpeljali s kombijem do Trnjave. Od tam so

morali še 25 minut peš v klanec. Organizatorja te akcije sta bila vodja in njegov namestnik, ki sta hitro zbrala vse člane in najnujnejšo opremo. Plaz je zasul hišo od zgornje strani. Prišlo je do kratkega stika v električni napeljavi, zato so najprej odrezali električni vod. Nato so skopali odtočne jarke, da voda ne bi prodirala v kletne prostore in hišo. Zvečer so izselili 3-člansko družino k sorodnikom v Trnjava in v Trnovče.

Drugi dan se je akcija nadaljevala že ob 5. uri. Ekipa CZ je odstranila zemljo in zabila pilote, da se plaz ne bi še naprej pomikal in sipal zemljo. Sedaj so lahko že odprli vhod v hišo. Podrli so tudi dve drevesi, ki sta ogrožali hišo, ker ju je plaz skušal podreti. Plaz pa je podrl del kozolca bližnjemu sosedu in mu podsl seno. Fileževa hiša je bila s pomočjo štaba CZ rešena in s tem je bila dvodnevna akcija končana.

V prihodnje nameravajo imeti člani štaba civilne zaščite iz Lukovice nekaj vaj. Za njihovo človečansko delo pa so jim predvsem potrebni rekviziti (luči, žage, vrvi, sekire, itd.). Sedaj uporabljajo privatna orodja, kar pa otežkoča hitrost akcij, ker je treba rekvizite najprej zbrati. Člani štaba CZ trdno upajo, da bodo dobili dovolj sredstev za nabavo rekvizitov in s tem bodo imeli ugodnejše možnosti, da varujejo in pomagajo prebivalcem na območju krajevnih skupnosti.

VIKTOR JEMEC

DEJAVNOST REZERVNIH VOJAŠKIH STAREŠIN V MORAVŠKI DOLINI

Osnovna organizacija ZRVS Moravče je po številu članstva najmanjša na občinskem območju, po svoji dejavnosti, pa med aktivnejšimi. Za svoje boljše delovanje so se rezervni starešine organizirali tudi v krajevnih skupnostih, kjer zato obstojijo pogoji. Tako so ustanovili AKTIV RVS v naslednjih KS in njihovih bližnjih območjih: v Veliki vasi, kjer so izvolili za predsednika Martina Uštarja, v Pečah – predsednik Franc Jesenšek in v Vrhpoljah, kjer je predsednik Lado Urbanija.

Na zadnjem sestanku osnovne organizacije ZRVS, 28. oktobra, je bilo največ govora o vlogi in nalogah aktivov RVS v krajevnih skupnostih. Bilo je podano tudi poročilo o dosedanjem delu in navedeno, kaj RVS še načrtujejo do konca leta. Tu je zlasti treba omeniti nalogo pozitivne aktivnosti v KS, ki so bili ustanovljeni že spomladi. Treba pa jih je še organizacijsko utrditi, zato so naknadno izvršene tudi neke kadrovske spremembe z mlajšimi člani.

Ti aktivni RVS naj bi v bazi delovali zlasti navzven. Povezovali naj bi se z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami in društvi ter sodelovali na vseh skupnih akcijah družbenega življenja in pri reševanju problematike, ki se poraja na njihovem območju. Predvsem naj bi RVS sodelovali z organizacijami

ZSMS, ZK, ZZB NOV, ZSMS in odborom za LO in po svojih možnostih nuditi potrebno pomoč v skupnih pripravah v zasnovi vse-ljudske obrambe.

Zavedajoč se svoje vloge in nujnosti sodelovanja z ostalimi družbenimi faktorji, so RVS na omenjeni sestanku povabili tudi predsednika Krajevne konference SZDL Moravče, predsednika taboriške in mladinske organizacije, ki so se sestanka udeležili in sodelovali v razpravi.

Poleg aktivov RVS v KS, že dalj časa deluje tudi AKTIV RVS na osnovni šoli „Jurij Vega“, ki se s svojo aktivnostjo lahko pohvali. Agilni so v delu strelskega krožka na šoli v katerem delujejo kot mentorji pionirjem in mladincem. V sodelovanju z radioamaterji so organizirali za učence prikaz in demonstracijo dela radioamaterskih radio primopredajnikov. Delo vodi RVS Tone Peterka. Na šoli so pripravili in organizirali medrazredno strelsko tekmovanje in pripravili ekipo za občinsko pionirsko strelsko prvenstvo.

Z učenci osmih razredov so izvedli seznanjanje in urjenje v uporabi topografskih kart na zemljišču in kompasa za gibanje na nepoznanem zemljišču. Organizirali so tudi orientacijski pohod,

(Nadaljevanje na 6. strani)

OGLAS

Pri podjetju „SEMESADIKE“ v Mengšu, Prešernova cesta, lahko nabavite po izredno nizki ceni suhe borove storže za kurjavo ali podnetenje ognja.

Storži so pakirani v papirnatih vrečah po 10 kg.

Semesadike Mengeš

IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI VELIKA VAS

CESTA, KI BO POVEZOVALA IN ZBLIŽEVALA

Ena izmed 25. krajevnih skupnosti v naši občini je tudi Krajevna skupnost Velika vas, ki leži v hribovitem predelu Moravske doline. Podatki nam povedo, da živi v naseljih: Dešen, Hrib nad Ribčami, Katarija, Spodnji in Zgornji Prekar, Velika vas in Zalog pri Kresnicah, 322 prebivalcev in to v 78 gospodinjstvih. Od celotnega števila prebivalcev je 157 žensk in 165 moških.

Glede na to, da so posamezni zaselki oziroma vasi medsebojno

ovinek. Naredili so približno 30 m visoko škarpo, v katero so vgradili preko 50 kub. metrov, koštanjevega lesa in velike količine kamnja.

Novi odsek ceste bo sicer imel dve precej veliki strmini – gornja bo imela 18 %, spodnja pa 16 % naklon, vendar ne bosta predstavljali nobene ovire, da ne bi po njih mogli voziti tudi kamioni.

Nova cesta pa ne bo povezovala samo posameznih vasi, ampak bo odprla tudi ta predel Moravske do-

Še zadnji pomenek pred odhodom od doma v šolo, do katere imajo otroci iz Krajevne skupnosti Velika vas tudi več kot 6 km. Tudi otroci se veselijo nove ceste, ker pričakujejo, da bo tudi za njih urejen prevoz

vprašamo, koliko časa bo sedaj še potrebno da bo prišlo do organiziranega prevoza otrok. Izgovorov, da cesta ni urejena, ne bo več in zaradi tega bodo morali pristojni dejavniki na področju vzgoje čimprej rešiti prevoz otrok v šolo.

Prebivalci vseh vasi z veliko pozornostjo spremljajo samo gradnjo, vendar pa ne mislijo s to gradnjo postaviti na stranski tir tudi druge probleme, ki še vedno ostajajo na tem, v naši občini dokaj „nerazvitem območju“. Zavedajo se, da bodo lahko le sami, seveda ob pomoči družbe, rešili vprašanje električne razsvetljave, ki je sedaj zelo slaba in pa tudi vprašanje pitne vode. Voda na tem območju predstavlja dokaj velik problem posebno za nekatere predele, kjer ni naravnih studencev in so ljudje še zmerom odvisni od kapnice.

Vse to je zapisano tudi v programu Krajevne skupnosti, poleg tega pa tudi prepotrebni kulturni dom, katerega rešujejo že vrsto let, pa vendar niso uspeli urediti tega problema vse do sedaj. Ravno tako imajo v programu, da bi dobili

šole. Glede na to, da ima na hrani tudi delavce, ki delajo na cesti, smo jo vprašali, kako se počutijo v teh krajih.

Odgovorila je, da so to delavci doma iz Like in da jim to težaško delo kvarno vpliva na njihovo zdravje, saj so v bistvu veš dan pri kompresorjih. Drugače so pa to pridni delavci in brez dvoma zaslužijo vso pohvalo, ne samo s strani podjetja, ampak tudi s strani prebivalcev teh krajev. V razgovoru je tudi povedala, da bi morali v „dolini“ imeti več posluha pri denarni pomoči do teh krajev in da bi morali tudi že sedaj misliti na to, kako bo s cesto v zimskem času.

Smotrno bi bilo, tako meni tovarišica Anica, da bi vzdrževanje ceste prevzelo Komunalno podjetje, občani pa bi tako, kot do sedaj s svojim prostovoljnim delom vzdrževali cesto. Tudi ona je poudarila, da bo na roditeljskih sestankih moralo priti do rešitve prevoza otrok v šolo, ker bi se z minimalnimi dodatnimi deli lahko naredila povezava tudi z ostalimi kraji na tem območju.

Prepričani smo, da bo ta cesta pomenila rešitev marsikaterega problema na tem območju in da bodo prebivalci teh krajev našli tesnejše stike s Moravčami in s tem tudi celotno občino. Ravno tako ne bi bil smel biti problem prevoza otrok, ker bi s tem pravzaprav uresničili tisto, kar stalno poudarjamo, da naj imajo vsi otroci v naši občini enake možnosti za šolanje v naših popolnih osnovnih šolah.

Prebivalci teh krajev se zavedajo, da bodo morali mimo sedanjih dajatev še prispevati veliko prostovoljnih delovnih ur in zato pričakujejo, da bo tudi s strani družbe njihovo prizadevanje, ne samo moralno, ampak tudi materialno podprto.

Ko smo zapuščali te prelepe, sicer malce odmaknjene kraje v naši občini, smo imeli občutek, da jim moramo pomagati in jim nuditi več solidarnosti, kot smo jo bili pripravljene dati do sedaj. Ta pomoč pa pomeni že majhna vsota, kajti ljudje v teh krajih znajo skromno živeti, ker jim zemlja ne omogoča razkošnega in bogatega življenja, ampak zahteva od njih veliko trdega dela.

Predsednik Krajevne skupnosti Velika vas tovariš Dore Ribič na ovinku v Grmačah, kjer je bila narejena trasa nove ceste

precej oddaljeni, imajo v tej krajevni skupnosti kar 18,5 km cest, ki so kategorizirane, vendar je njihovo vzdrževanje predvsem na prostovoljnem delu samih prebivalcev.

Gozdna cesta, ki se začne na južnih obronkih Moravč v dolžini več kot 6 km, je imela vse do nedavnega „črno točko“, na ovinku v Grmačah. Vprašanje, kako urediti ta prometni „gordijski voz“ je bilo prisotno na vseh zborih volilcev po osvoboditvi v občinski skupščini in na nešteti sestankih družbenopolitičnih organizacij, ki delujejo na tem območju. Toda vztrajnost, s katero je začel to vprašanje reševati svet krajevne skupnosti, predvsem v zadnjem obdobju pa njen predsednik Dore Ribič, je rodila tako dolgo pričakovane sadove. To je brez dvoma dokaz velike prizadevnosti občanov te krajevne skupnosti in pa razumevanja Gozdnega gospodarstva in cestnega sklada pri skupščini občine, ki sta finančno podprla to veliko akcijo. Celotna predračunska vrednost del znaša približno 35 milijonov SD brez upoštevavanja dela občanov, ki ga ni bilo malo. Dejstvo je, da Krajevna skupnost sprejema zelo majhna sredstva za svoje delo in da je bilo vedno vprašanje vzdrževanja cest.

Delavci operativne enote Gozdnega gospodarstva Ljubljana so z miniranjem in sodobnimi delovnimi stroji naredili dokaj čistiše in tehnično rešili tudi novozapleten

line tistim, ki si želijo svežega zraka v še ne dotaknjeni naravi. Drugo vprašanje ki že vrsto let ostaja odprto, pa je vprašanje prevozov otrok v Osnovno šolo Moravče, kajti sedaj otroci hodijo v šolo tudi po 6 km daleč. Zaradi tega občani teh krajev povsem upravičeno zahtevajo ureditev prevoza otrok s

Na razširjenem, do sedaj neprehodnem ovinku, bodo delavci postavili zaščitne bariere, kajti za ovinkom je globok prepad

kombijem, posebno še zaradi tega, ker je v Moravčah uvedena tudi celoletna mala šola. Tako se dogaja v zimskih mesecih, da otroci odhajajo ponoči od doma in se tisti, ki imajo popoldanski pouk, vračajo šele v večernih urah domov. Če pa pomislimo še na to, da morajo s seboj nositi dokaj težke šolske torbe, potem se lahko resnično

telefonsko povezavo in to preko Ribč.

Ko smo se pogovarjali s tovarišico Anico Ribičevo o življenju v teh krajih, je najprej opozorila na vprašanje prevoza otrok v šolo.

Povedala je, da pot ni samo težavna, ampak tudi precej nevarna in da so starši večkrat v skrbeh, ko se otroci vračajo ponoči domov iz

DELO OSVOBODILNE FRONTE NA MORAVŠKEM

Minila je polovica meseca januarja, toda obljubljenega organizatorja za terensko delo ni bilo. Kljub temu smo uspešno, vsak po svoji strani pridobivali z vsakim dnem nove zaupnike in sodelavce osvobodilnega gibanja. To so bili: Pimatovi in Kokaljevi iz Tustanja, Janežičevi in Klopčičevi iz Moravč, Bregarjevi iz Zaloga, Kokaljevi iz Vrhpolj in Stegenj ter še mnogo drugih.

Konec januarja 1942. leta se je posrečilo Renatu Jeriču, da je dobil po Klopčičevih fantih iz Moravč zvezu s tedanjim organizatorjem na Vaškem terenu Gričar Jožetom—Metodom, ki je delal skupno s Poldetom Eberlom—Jamskim. Tovariši Metod se je baje takrat zadrževal pri svojih sorodnikih Pirčevih v vasi Seliše. Dogovorjeno je bilo, naj pripravimo na varnem, samotnem in dobro skritem kraju sestanek, kate-rega naj bi se udeležilo le nekaj zanesljivih oseb. Sporazumeli smo se, naj bi bil ta sestanek v bivši Armonetovi koči, v kateri ni nihče stanoval, lastniki pa so bili naši zanesljivi ljudje — Kokaljevi (Vulgo Šnajderjevi) iz Zg. Tustanja. Za dostojen sprejem povabljenec je bil potrebno poiskati za ta večer tudi hišnega gospodarja, posebno še zato, ker v tej hudi zimi ne bi bilo prijetno sedeti ob mrzli peči. No, tu nismo imeli težav. Sin lastnika te kočice — Peter Kokalj — je bil takoj pripravljen prevzeti naloge hišnega gospodarja.

Na določen dan, bila je sobota začetkom februarja, 7. II. 1942 je imel naš Peter mnogo dela. Ni mi znano s kakšnim izgovorom je odšel od doma, da pripravi vse potrebno za sprejem gostov v do tedaj zapuščeni koči. Po moravškem gostilničarju Lojzetu Cerarju je bil dobro založen tudi z jedačo in pijačo. Treba je bilo misliti na vse. Pozabiti ni smel niti petrolejke. Do tedaj zapuščena kočica je ob tako skrbni Petrovi pripravi izžarevala pravo kmečko domačnost, brat Slavko in Pepe, ter Franc Pirnat pa so zavarovali dohode. Sestanek je bil sklican za 9. uro zvečer. Zaradi varnosti sta že ob prvem mraku tega sobotnega dne odšla na vezo v vas Seliše to-

(Nadaljevanje s 4. strani)

gibanje z omenjenimi pripomočki na zemljišču, popestreno s strelskimi vajami z zračno puško.

Vodstvo osnovne organizacije je redno povezano z ostalimi družbenimi in političnimi dejavniki na svojem območju. Ob 30-letnici osvoboditve v letošnjem letu, so se RVS organizirano udeležili mnogih skupnih akcij, tako proslav in pohodov ob spomenikih in obeležjih revolucije. Zlasti z ZZB NOV, taborniki in mladinsko organizacijo so pogosteje izvajali skupne akcije na obujanju tradicij NOB in s tem mladi rod pripravljali na vse-ljudsko obrambo.

MB

variša Renato in Avgust Klopčič, da bi varno, po stranskih poteh, pripeljala pravočasno oba organizatorja na določeno mesto.

Že pred deveto uro smo se vsak iz svoje smeri približevali Armonetovi koči, ki je skrita za grmovji in sadnim drevjem tik pod gozdom. Do devete ure se nas je nabralo šest in to: Miha in Jože Pimat iz Tustanja, Peter Kokalj, Tone in Ciril Cerar in Rudi Klopčič — vsi iz Moravč, od vabljenih je manjkal samo Ivan Kokalj iz Stegenj, ki pa je prišel pozneje.

Po dogovoru sta brata Pirnat, kot domačina, izmenično prevzela pred vrati stražo. Dohode na cesti iz smeri Moravč in Kroše pa sta stražila Slavko Kokalj in Franc Pirnat oba iz Tustanja.

Težko in z veliko napetostjo smo pričakovali prihod napovedanih organizatorjev OF. Radovedni smo bili, kaj vse bomo slišali ta večer. Kmalu po deveti uri vstopa v kočico oba terenska organizatorja v spremstvu Renata Jeriča in Avgusta Klopčiča. Prvi, ki je bil nekaterim že znan, se je predstavil kot „Metod“ in drugi kot „Jamski“ (Polde). Po kratkem ogrevanju pri topli peči in medsebojnem spoznavanju smo posedli okrog kmečke mize in ker za vse ni bilo prostora, so ostali posedli na klop pri peči. Skupno nas je bilo devet — z organizatorjema enajst. Toliko ljudi v tej koči že dolgo ni bilo. Prepričan sem bil, da bosta oba novodošla navdušena nad našo številno udeležbo, toda bilo je nasprotno.

S pozdravom „Smrt fašizmu“ — „Svoboda narodu“ smo pričeli sestanek. Uvod je podal tov. Metod (Jože Gričar). Poudaril je važnost sedanjega časa, v katerem gre za biti ali ne biti slovenskega naroda. Govoril je o dosedanjem delu in uspehih Osvobodilne fronte, o partizanih, o izdajstvu jugoslovanske vlade in njene vojske. Radi tega je poudaril, da je dolžnost vsakega zavednega Slovenca, ne glede na njegovo politično pripadnost, da stori vse, kar more za osvoboditev izpod strašnega fašističnega jarma. Povedal je, da v tej borbi nismo sami, z nami so vsi do sedaj okupirani narodi.

Za njim je spregovoril o sami organizaciji OF tov. „Jamski“. Njegov uvod nas je sprva zelo presenetil. Prišel je razlagati počasi in preudarno, da s tako številnim sestankom ni zadovoljen, ker obstoji velika nevarnost za konspira-cijsko delo v organizaciji OF. Bojim se, je nadaljeval, da od vas devetih, ki prisostvujete temu sestanku, le ne bi kdo zdržal ob slučajni aretaciji, raznih mučenjih in zvijačah gestapovcev ter s tem izdal ostalih osem in z njimi ostalo organizacijsko mrežo. Podrobno je orisal politični pomen, varžnost in program OF ter nas opozoril na težkoče in nevarnosti ilegalnega dela. Zahteval je, da poteka nadaljnje delo našega odbora v tem

rajonu v strogi konspiraciji. Nihče naj ne omenja pri nadaljnji povezavi imena svojih ožjih sodelavcev. Vsak član tega odbora naj se navzven povezuje samo v trojkah, t.j. poveže se z dvema, ostala dva zopet naprej vsak z dvema. Na ta način se za delo v OF poznajo le trije in je nevarnost za odkritje organizacijske mreže mnogo manjša. Povezava naj poteka med vsemi zavednimi, poštenimi Slovenci, ne glede na dosedanje njihovo politično pripadnost.

Na priporočilo organizatorjev, naj si razdelimo posamezne zadolžitve v tem odboru, smo iste soglasno sprejeli in sicer: Renato Jerič — vojaško-operativne zadeve, Tone Cerar — organizacijske posle, Ciril Cerar za zbiranje orožja in municije ter Miha Pirnat — za zbiranje in shranjevanje živeža, Peter Kokalj pa za zbiranje in urejanje oblačil. Vsi ostali pa so pri vsem tem delu v pomoč.

Na kraju sem tovarišema orisal naše dosedanje delo, na sabotažnih akcijah, zbiranju in oddaji orožja in municije Radomeljski četi in o razpoloženju naših ljudi do okupatorja, posebno še po prvi selitvi v juniju 1941. Poudaril sem, da se vsi, kateri smo nocoj tu, med seboj dobro poznamo in si zaupamo ter

da je njuna bojazen o nevarnosti izdaje neupravičena.

Zavedajoč se, da smo prevzeli ta večer na sebe važne velike naloge, smo se na kraju svečano zaprisegli, da ne bo nihče od nas izdal svojih sodelavcev v organizaciji OF našim sovražnikom, pa naj bi bilo mučenje ob aretaciji še tako strašno.

Okrog ene ure po polnoči smo se posamično, kot smo prišli, tudi razšli vsak na svojo stran. Noč je bila hladna in močno zasnežena. Po tem sestanku smo pričeli bolj organizirano voditi naše odporniško gibanje, pri katerem so nam preizkušeni napotki Jamskega in Metoda mnogo koristili. Nadalje smo se povezovali samo po trojkah. Uspeh je bil ogromen. Že tekom meseca skoraj ni bilo na našem terenu odraslega človeka, ki ne bi vedel za organizacijo OF. Večina je bila že povezana v trojkah. Vsaka najmanjša akcija naših prvoborcev se je živo komentirala. Niso bili redki okoličani Moravč, ki pa so te naše borbe s triglavkami in titovkami na glavi, imeli v gosteh, z njimi kramljali in peli takrat prepovedane slovenske in partizanske pesmi.

Tone Cerar — Ciril Kokalj

TUDI V TERMITU OSNOVNA ORGANIZACIJA ZSMS

Ena izmed nalog konference mladih delavcev je tudi ustanavljanje osnovnih organizacij v TOZD in OZD, kjer mladi še niso organizirani.

Nujnost ustanovitve osnovne organizacije Zveze socialistične mladine Slovenije se je pokazala tudi v OZD TERMIT. S pomočjo ostalih družbenopolitičnih organizacij so mladi v ta namen organizirali izlet v Bazo 20 v Kočevski rog.

Sobota, 27. september 1975 ob 9. uri. Pred poslopjem TERMIT v Domžalah so se zbrali mladinci, predstavniki podjetja, samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij podjetja ter predstavniki občinske konference ZSMS Domžale. Avtobus je bil skoraj poln, ko smo se v precej slabem vremenu, dež je rahlo pršil, odpe-ljali proti Bazi 20. Pot do Kočevskega roga je zaradi dobrega razpoloženja v avtobusu hitro minila. Pri Lukovem domu smo zapustili avtobus in se peš napotili proti barakam partizanske bolnice sredi gozda. Ob improviziranem odru smo pogrnilo mizo z zastavo, položili nanjo šopek nageljnov in svečana seja se je začela. Po pozdravu predsednice pripravljalnega odbora je spregovorila sekretarka OK ZSMS Domžale Justi Smrdelj. Seznanila je mlade z dolžnostmi in pravicami, ki so zapisane v statutu Zveze socialistične mladine Slovenije in Jugoslavije, s pomenom organiziranega delovanja mladih in z njihovo vlogo pri reševanju problemov v okolju, v katerem delajo in živijo. Po njenem govoru so bili mladi sprejeti v mladinsko organi-

zacija. Vsak novosprejeti član ZSMS je dobil izkaznico in značko ter nagelj, nageljne in značke pa so dobili tudi vsi ostali navzoči. Po sprejemu je mladim spregovoril predstavnik podjetja tov. Limoni. V svojem kratkem izvajanju je naglasil pomen dela v TERMITU, kjer je zaposlenih zelo veliko mladih. Govoril je tudi u uspehih podjetja, njihovem vključevanju v stabilizacijsko politiko in o vlogi mladih v življenju podjetja.

S soglasnim dvigom rok so nato mladi sprejeli poslovnik dela OO ZSMS, s katerim so bili že predhodno seznanjeni in program, v katerem je tudi točka, ki obvezuje mlade, da morajo skrbeti za spomenike v svoji okolici. Mladi iz TERMITA so se odločili, da bodo v svoje varstvo vzeli enega izmed spomenikov v Moravški dolini.

Po dnevnem redu so bile nato na vrsti volitve. Mladi so izvolili člane predsedstva in nadzornega odbora, nato pa še predsednika in sekretarja. Za predsednico je bila soglasno izvoljena IVANKA TAVČAR.

Po končanem čestitanju novo-sprejetim članom ZSMS je bil izveden kulturni program, ki sta ga pripravila recitatorka in harmonikar. Ogledali smo si nekatere barake, nato pa odšli v Lukov dom, kjer pa nismo ostali dolgo, ker nas je v Dolenjskih toplicah čakalo kosilo.

Popoldne smo se najprej odpe-ljali na Lokve. Tu smo na grob partizanskega komandanta Staneta Rozmana položili venec in počasti-

(Nadaljevanje na 7. strani)

INŠPEKTORJI NA OBISKU NEPRAVILNOSTI, PRAKSA IN ODLOKI, ODNOS DO POTROŠNIKA

Izvršni svet skupščine občine je v mesecu septembru in oktobru že trikrat razpravljala o poročilih oddelka za inšpekcijske službe pri skupščini občine. Mnogi pojavi nepravilnosti v prodaji, nespoštovanje sprejetih občinskih odlokov, stalno onesnaževanje okolja, pojavi sušmarstva, večni problemi s smetišnimi jamami in druge nepravilnosti, so bile področje dela vseh inšpekcijskih organov. Dejstvo je namreč, da se nekatere nepravilnosti večkrat pojavljajo in to pri različnih kršiteljih. Glede na to je bilo veliko zadev predanih v postopek sodniku za prekrške in veliko število izrečenih tudi mandatnih kazni.

Namen tega sestavka je v tem, da povzamemo nekatere ugotovitve in tudi opozorimo na to, da bo potrebno s to akcijo stalno nadaljevati, in če se bodo posamezni primeri pojavljali večkrat pri istih organizacijah oziroma kršiteljih bomo morali priti z imeni na dan, da bodo občani seznanjeni, kdo so tisti, ki jih ne zanimajo sprejeti predpisi in ki mislijo, da mora potrošnik pač vedno biti tisti, ki bo iz svojega žepa plačeval zaradi nepravilnosti drugih.

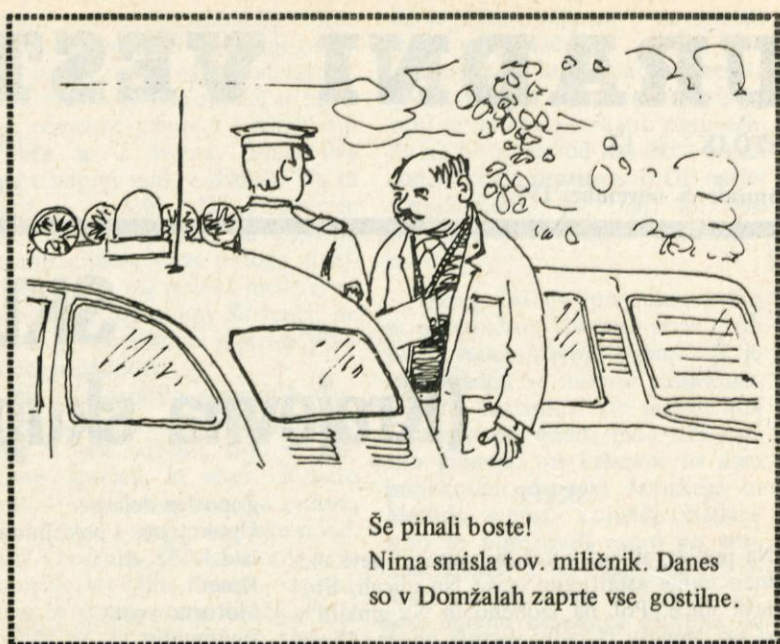
In kaj so odkrile posamezne inšpekcije?

TRŽNA INŠPEKCIJA je do konca meseca septembra opravila 290 rednih in kontrolnih pregledov s svojega področja. Pri opravljanju nadzorstva se je zlasti posvetila

kontroli cen blaga in storitev, kvaliteti blaga in označevanja s pravnimi cenami in deklariranjem proizvodov, obratovalnemu času tako v družbenem, kot privatnem sektorju in nedovoljeni obrti-sušmarstvu. Tako je tržna inšpekcija ugotovila:

- da v nekaterih prodajalnah ne odgovarjajo uteži;
- da je v prodaji nekvalitetno sadje;
- da so v prometu tranzistorji z nepravilno valovno dolžino.

Posebno vprašanje je delovni čas v gostinskih obratih. Občinski odlok o poslovnem času je dokaj jasan, vendar se ga gostinci ne držijo, saj inšpekcija ugotavlja, da so gostišča zaprta ne en dan, ampak

Še pihali boste!
Nima smisla tov. miličnik. Danes so v Domžalah zaprte vse gostilne.

dva, da nekateri zapirajo v nedeljah in da se nasploh na tem področju pojavlja vrsta nepravilnosti, kar je ugotovila tudi sanitarna inšpekcija. Poleg tega pa so v prodaji tudi slaba vina, predvsem pa pomanjkanje dokumentacije o izvoru, poreklu in jakosti vina.

Seveda ne gre pri tem za vse gostince v naši občini, vendar pa posamezni primeri kažejo na to, da bo potrebno z nekaterimi imeni na dan, ker drugače se stvari ne bodo izboljšale.

Sodnik za prekrške je nekatere že kaznoval, drugi še čakajo, gostje pa želijo, da ne bi čakali pred zaprtimi vrati takrat, ko bi moralo biti odprto. „Še dobro, da imajo vsi telefon“, je pripomnil nekdo, „kajti drugače bi lahko vozil lačne goste iz kraja v kraj in spoznaval našo občino z gostoljubjem ob nenapovedanem času.“

Da je obrtna dejavnost v naši občini dobro razvita, ni potrebno še posebej govoriti. Toda tržna inšpekcija ugotavlja, da mnogi radi služijo tudi s prevozi, čeprav niso prevozniki, da nekateri radi preprodajajo blago, čeprav niso prodajalci, da nekatere zanima plastika in da tudi „tepiharjev“ ne primanjkuje. Zakaj so delali to, so sicer povedali sodniku za prekrške, vendar pa bi tega ne bilo potrebno, ker vsakdo lahko dobi popoldansko obrt in bi lahko mirneje spal. Tržna inšpekcija ugotavlja skupaj Postajo milice, da nekateri radi dostavljajo blago na dom, kar je zelo pogost pojav z jopicami, tepihi in celo nabožnimi slikami. Ker so ti organi prepričani, da vsi ti ne želijo pomagati trgovini, ampak sami sebi, so jih poslali tudi tja, kamor spadajo.

V trgovinah pa tržna inšpekcija ugotavlja, da ni na policah dovolj nekaterih osnovnih življenjskih artiklov, kot so: meso, kruh, mleko itd., zato predlaga, da naj skupščina občine sprejme odlok o skrbi z živili, da občani ne bodo prikrajšani za posamezne artikle in da se ne bo na račun potrošnika razbohotila prodaja nekvalitetne zelenjave, sadja in še marsikaj drugega.

Poročilo se sicer zaključuje s tem, da je bilo izrečenih precej mandatnih kazni - v trgovini za

6.270.000 din in v gostinstvu za 1.940,00 din brez tistih pri sodniku, ki so pa precej višje, vendar pa kljub temu ostaja dejstvo, da je v prvi vrsti potrošnik tisti, ki je moral plačati prvi.

In kaj predlaga tržna inšpekcija?

- ODLOK o tržnem redu,
- ODLOK o preskrbi z osnovnimi življenjskimi artikli,
- ODLOK oziroma dopolnitev sedanjega odloka o poslovnem času, ki pa mora biti stvaren in ne prilagojen tako, da ga bodo nekateri še vedno lahko kršili.

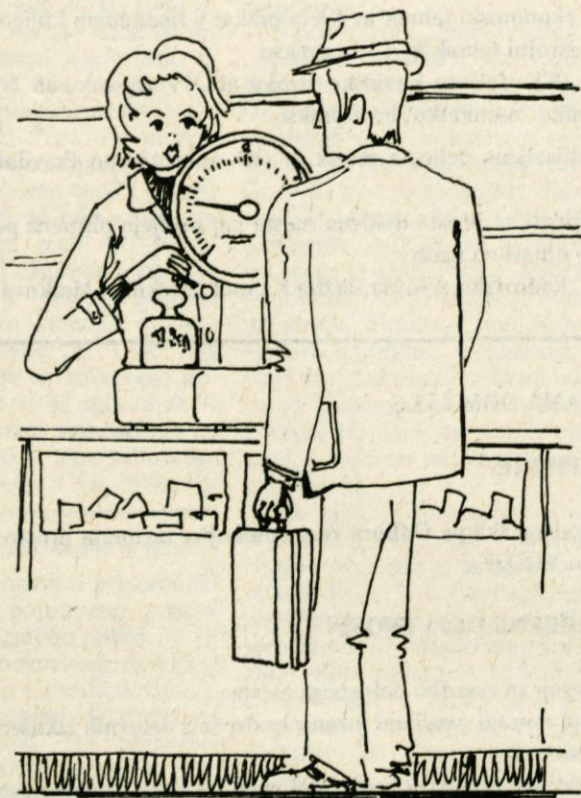
Vse dokler pa tega ni, pa ne sme biti mirovanja s strani organov, ki morajo skrbeti za red in ščititi potrošnika. Morda bodo pa le pomagala imena, če bo to potrebno?!

SANITARNA INŠPEKCIJA je imela dosti dela in to ne samo zaradi svoje pristojnosti izdajanje soglasij k lokacijam - 493 - ampak tudi zaradi 398 inšpekcijskih pregledov, ki se pa niso vsi končali zadovoljivo za tiste, ki so jih sanitarni organi obiskali. Kar 16 odločb je bilo izdanih ljudem, ki niso imeli predpisanih zdravniških pregledov, pa čeprav govori zakon o tem, da morajo osebe, ki imajo opravka z živili vsakih 6 mesecev k zdravniku in da morajo imeti tudi potrdilo o opravljenem izpitu o higieni živil. Tudi prostori sanitarno niso bili primerno urejeni. 20 ureditvenih odločb verjetno ni dovolj, če hodimo po naših lokalih, posebno sanitarijah.

Da stanje ni čisto nam pove 121 kršilcev, ki je moralo k sodniku za prekrške, 2 pa celo k javnemu tožilstvu zaradi prodaje strupov.

Verjetno, da to niso vsi primeri, kajti zakonodaja je precej nova in nekateri še ne morejo razumeti, kako so nevarne klice, ki se pri nekaterih osebah lahko nekontrolirano nahajajo. Nekaj so naredile okrožnice - tako pravijo sanitarni inšpektorji - nekaj pa bo moral pač narediti sodnik za prekrške.

O trgovini smo pisali. Vendar je današnje pisanje nekoliko drugačno, kajti sanitarna inšpekcija ugotavlja, da so trgovine NAPREDKA glede sanitarno-tehničnih (Nadaljevanje na 9. strani)

Bi lahko kupil nekaj takih uteži, ki jih imate v vaši trgovini?

(Nadaljevanje z 8.strani)

pogojev v posameznih krajih ne- napredne oziroma slabe: Študa, Planina v Domžalah, Krtina, Peče, Lukovica, Šentožbolt, obrabljena oprema pa je doma v Blagovici in Moravčah.

Sanitarna, občani in trgovci sicer vedo, da ni mogoče vse rešiti čez noč, in zaradi tega predlagajo, da se pri Napredku potrudijo in pripravijo program adaptacij in novogradenj, ki bo sprejemljiv in ki bo potrošniku odprl vrata v sanitarno – tehnične urejene trgovine.

Cepljenje otrok proti nalezljivim boleznim je važen ukrep proti posameznim epidemijam. Tega se zaveda tudi sanitarna, ne pa tudi nekateri, ki niso dali otroke cepiti. Sicer so to otroci iz neurejenih družin in tudi s stanovanjskimi problemi, toda tudi ti živijo v naši družbi in ker tudi za njih veljajo predpisi, so morali k sodniku.

Posebno poglavje pa so SMETI IN NAŠ ODNOS DO NARAVE!

Dejstva sanitarne inšpekcije:

– odlok o obveznem odlaganju in odvažanju smeti ter odpadkov se ne upošteva;

– odlok o odlagališčih smeti in odpadkov ni uredil zadeve tako, kot bi bilo potrebno;

– 89 kršilcev, ki so prišli zaradi smeti k sodniku za prekrške ni dokončno;

– zažiganje odpadkov duši prebivalce v mnogih krajih;

– odlagališča niso povsod primerna – tu misli sanitarna na „prava“ odlagališča;

– krajevne skupnosti same organizirajo odvoz smeti, vendar je vprašanje, če je to smotno glede na to, da imamo v občini Komunalno podjetje s kamionom za odvoz smeti;

– lastna režija pri odvozu smeti v Radomljah, Preserjah, Homcu in Nožicah je na odprtih vozovih;

– trgovine ne skrbijo za primerne posode pred svojimi prodajalnami.

Nekaj dejstev, ki ima za posledico veliko hude krvi in mnogokrat „prečudovit“ pogled na okolje, v katerem živimo in mnogokrat tudi delamo. Kaj predlagajo pristojni organi?

– UREDITEV ODLAGALIŠČ in nastavitve čuvajske službe, da ne bo prihajalo do nekontroliranega zažiganja smeti in odpadkov;

– PREPOVED ODLAGANJA smeti na območjih, kjer lahko pride do okuženja zdrave pitne vode, ki jo vedno bolj primanjkuje;

– REDNO ZASIPANJE odpadkov v jamah in to z materialom, ki bo za to primeren;

– STROŽJE KAZNOVANJE vseh tistih, ki imajo svojo ali tujo okolico za primeren prostor za znebitev navlake;

– UVESTI ENOTNO ORGANIZACIJO z namenom, da ne bodo spoštovani samo sprejeti odloki, ampak da bo delo potekalo tako, kot je to potrebno;

– V SOSESKAH, KRAJIH, PRI BLOKIH pobirati smeti večkrat, da ne bodo odpadki „počivali“ preko nedelje, kot človek počiva pred začetkom novega delovnega tedna;

– V LJUDEH ZBUDITI ZAVEST, DA SO SAMI TISTI, KI BODO OGLEDALO LASTNEGA OKOLJA, to se pravi, z lastno kulturo poskrbeti za svoje okolje.

Ne sanitarna, ne sodnik za prekrške, ne delavci milice, ampak mi sami smo tisti, ki smo sprejeli odloke in če se bomo še naprej izgubljali v smeteh, potem nismo dovolj sposobni, da odstranimo tisto, kar nas kot stalna obveznost

spremlja povsod, kjer delamo in živimo. Tudi pričakovanje, da bo takrat, ko bo zaživela nova samoupravna komunalna skupnost drugače, je zmotno, če bomo mi ostali isti. Kajti v organih te skupnosti se bomo srečali neposredno kot delegati, ali posredno kot upravljalci naših krajevnih skupnosti.

Poročila so bila posredovana tudi s strani ostalih inšpekcij. Tako ugotavlja INŠPEKCIJA DELA, da ponekod še vedno prihaja do kršitev zakona o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu in da se dosledno ne uporabljajo določila kolektivne pogodbe. Zaradi tega je inšpekcija predlagala nekaterim organizacijam združenega dela, da uredijo samoupravne sporazume, nekatere posameznike pa predlagala v postopek zaradi kršitev, ki izhajajo iz delovne pogodbe.

VETERINARSKA INŠPEKCIJA je naredila veliko pregledov in to pri delovnih organizacijah, ki se ukvarjajo z živinorejo, v zasebnih gostiščih pri zakolih živine in pregledala tudi mleko v 32 zbiralnicah na območju občine. Kakšnih posebnih problemov inšpekcija ni zabeležila, zaradi tega tudi ni bilo potrebno ukrepati.

Delo KOMUNALNO-CESTNE INŠPEKCIJE je zajelo vrsto problemov, ki se nanašajo na zunanjo ureditev okolja posameznih zgradb, pregleda cest in to z namenom vzdrževanja in prevoznosti ter objektov na posameznih cestah, poleg tega pa so bile pregledane tudi ulice v posameznih naseljih. Glede na to, da je inšpekcija ugotovila vrsto pomanjkljivosti, je v prvi vrsti zadolžila gradbena podjetja in Komunalno podjetje Domžale, da uredijo posamezne zadeve s tega področja.

KMETIJSKA INŠPEKCIJA je opravila vrsto pregledov na območju celotne občine in v glavnem ugotovila, da je stanje na tem področju prilično dobro. Opozorila pa je na nekatere nepravilnosti, ki se pojavljajo pri uporabi kmetijske mehanizacije in povzročajo škodo na posameznih parcelah odnosno kmetijskih površinah.

Glede na to, da je bilo večkrat odprto vprašanje črnih gradenj na območju občine, je GRADBENA INŠPEKCIJA opravila vrsto pregledov in tudi to, če se vsi objekti gradijo legalno in imajo zato potrebno dokumentacijo. Ugotovljeno je, da je ta dokumentacija večkrat pomanjkljiva, da graditelji nimajo vseh potrebnih soglasij in da bo treba vskladiti izdajo soglasij tako, da bodo graditelji v resnici gradili tisto, za kar imajo dovoljenje, ne pa sami spreminjali velikost gradnje.

Glede na to, da so vse inšpekcije podale svoje poročilo in da je bilo ugotovljenih vrsto pomanjkljivosti in da te slabo vplivajo na delovne ljudi in občane, v prvi vrsti pa na potrošnike, je izvršni svet pri skupščini občine sprejel vsa poročila in naročil vsem inšpekcijam, da delajo redno naprej in da sproti poročajo o svojem delu. Izvršni svet smatra, da so sprejeti odloki veljavni in da vsakršno izgovarjanje, da bodo spremenjeni, ne more biti vzrok za to, da se še naprej pojavljajo nepravilnosti. Poleg tega je izvršni svet sprejel sklep, da bodo v bodoče vsi tisti, ki bodo ponovno obravnavani, javno objavljeni v glasilu Občinski poročevalec, ker smatra, če mandatne kazni in sodnik za prekrške ne zadošča za njihovo nepravilno poslovanje, naj k temu dajo svoje mnenje delovni ljudje in občani, ki velikokrat nepravilno ali protizakonito plačujejo že tako drage storitve ali pa življenjske artikle.

Vsi podatki v tem sestavku so resnični. Imena so sicer izpuščena, vendar pa to ne pomeni, da kršitelji predpisov še naprej lahko delajo tako, kot so do sedaj.

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE

VPISUJE

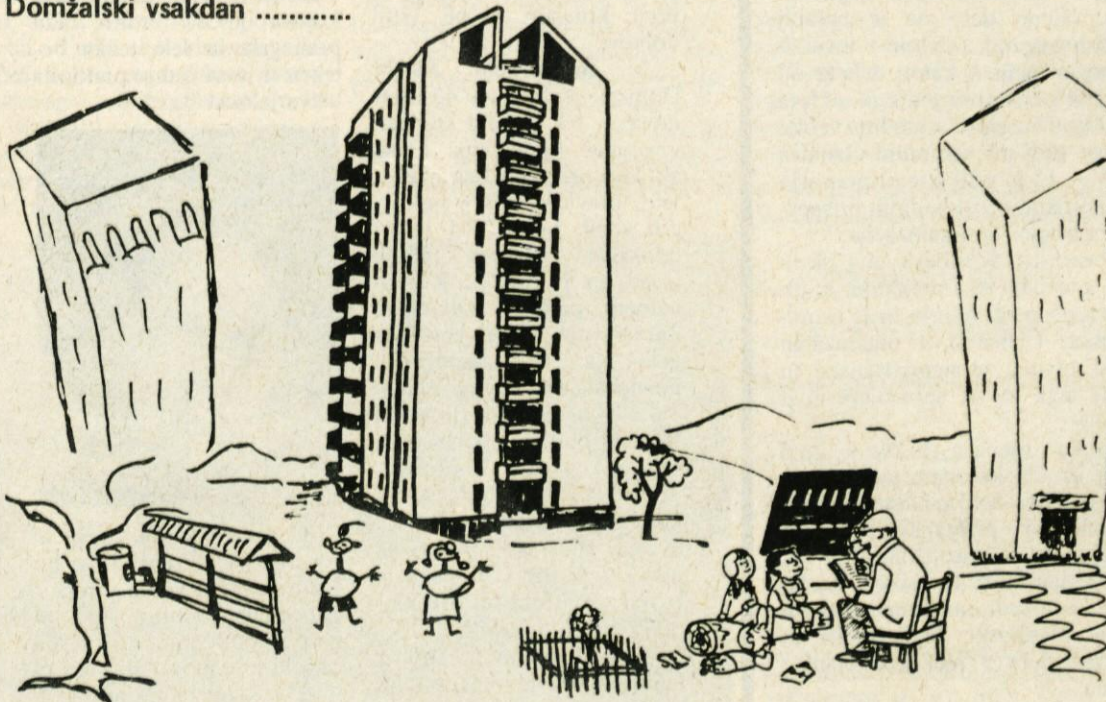
- v krojno-šiviljski tečaj – začetni in nadaljevalni,
- v kuharski tečaj,
- v tečaj za skladiščno poslovanje,
- v nadaljevalni tečaj nemškega jezika.

Prijavite se lahko do konca meseca novembra v tajništvo Delavske univerze Domžale, Kolodvorska 6/I, vsak dan razen sobote od 7. do 14. ure.

Vse informacije dobite lahko telefonično na številko 72-082.

Delavska univerza
Domžale

Domžalski vsakdan

Tovariš: Dragi otroci danes začnemo razpravo o osnutku predloga za rešitev vašega otroškega varstva, šolstva in rekreacije.

Vaši otroci bodo brez dvoma dočakali zgraditev tudi teh prostorov.

MLADI O PLANU

Predsedstvo osnovne organizacije Zveze socialistične mladine Slovenije Dob je za člane pripravilo predavanje združeno z razpravo o predlogu družbenega plana razvoja občine Domžale za obdobje 1976 do 1980 in razvoja krajevne skupnosti Dob v istem obdobju.

V mladinski sobi se je v četrtek, 25. septembra zbralo okoli 40 mladih, ki jim je o predlogu plana spregovoril predsednik občinske konference ZSMS tov. Vito Habjan. Po globalni oceni razvoja občine v zadnjih letih, je tov. Habjan spregovoril o problemih dnevne migracije, velikega letnega prirastka, neprestanega priseljevanja v našo občino, katerega posledice so tudi problemi osnovnega šolstva, otroškega varstva in precej aktualen problem stanovanj. Izgradnja šolske mreže, najvažnejše investicije in problemi stabilizacije so bila zadnja vprašanja, ki so nam bila podana, potem pa so spregovorili mladi. Najprej o predlogu plana krajevne skupnosti Dob, potem pa o širših problemih.

Tako smo se pogovarjali o varstvu okolja, o problemih celodnevne šole in otroškega varstva v naši okolici, razpravljali smo o izgradnji objektov v naši krajevni skupnosti. Po končani razpravi smo se mladi pogovorili še o naših akcijah v naslednjih mesecih. Ocenili smo organizacijo in izvedbo akcije VSI NA KŌLO, izbrali mlade, ki naj bi izdali svoj Bilten, v katerem naj bi pisali o našem delu in delu krajevne skupnosti, dogovorili smo se za akcijo zbiranja odpadnega papirja in že pripravili vse potrebno za kulturno zabavno prireditve. Na tej kulturni prireditvi bodo sodelovali tudi vojaki iz vojašnice Maršala Tita.

Predsedstvo OO ZSMS Dob

OGLAS

Družina Nekrat, stanujoča Groblje 3, Raziskovalna postaja Rodica, išče varuhinjo za devetmesečno varstvo punčke v dopoldanskem času in to od sredine meseca decembra dalje.

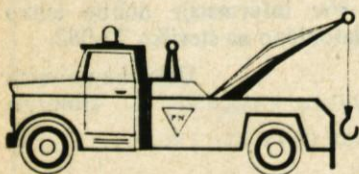
Javite se na navedeni naslov zaradi dogovora.

POPRAVEK IN DOPOLNILO

Pri sestavku „letovanje naših otrok v bazi ZPM Domžale v Izoli“ ki je bil objavljen v zadnji številki Občinskega poročevalca, je pri finančnem poročilu pomotoma izpadel Občinski odbor RK Domžale, ki je prispeval za deset socialno ogroženih otrok 7.500,00 din. V samem sestavku pa je odpadlo tudi to, da sta obe organizaciji pri organizaciji kolonij tesno povezani in da skupno sodelujeta v vseh teh akcijah.

Uredništvo

V primeru okvare na cesti se lahko poslužite **VLEČNE SLUŽBE**, ki jo opravlja Pavel Novak, Presežje, Tovarniška 27, Radomlje, telefon (061) 72-784.

OB ŽIVLJENJSKEM JUBILEJU

Rezka KOŠIČ je 16. oktobra praznovala svojo 75. obletnico rojstva. Rodila se je v številni kmečki družini, v kateri je bilo 10 otrok. Že v rani mladosti je spoznala trdo življenje in zaradi tega je ob okupaciji takoj vedela, kje je njeno mesto. Že avgusta 1941. leta se je povezala z Osvobodilno fronto. Bila je obveščevalka na terenu, za kar je bila tudi dvakrat odlikovana. Svoje tri otroke je vzgojila v naprednem duhu, saj sta bili dve hčerki med borci, od katerih je ena žrtvovala življenje tudi za svobodo, sin Ivo, star komaj 14 let, pa je bil zaprt in mučen s strani belogardistov in Nemcev zaradi sodelovanja z narodnoosvobodilnim gibanjem.

Nestetokrat je imela zaradi svojega ilegalnega delovanja preiskave na domu, pobrali so ji skoraj vse imetje, vendar pa kljub večkratnemu mučenju ni izgubila volje do dela v OF in je tako do konca vojne neumorno delala za napredne ideje.

Takoj po osvoboditvi je aktivno delala v najrazličnejših organizacijah. Njeno delo pa je najbolj tesno povezano z delom v invalidski organizaciji, v kateri dela že od leta 1948 kot poverjenik in od leta 1960 kot blagajničarka. Ima velike zasluge tudi pri nabiranju članstva za TV - 15 in veliko je pripomogla pri nabiranju prostovoljnih prispevkov za prapor te organizacije.

Tovarišica Košičeva živi skromno, preživlja se s prejemki, ki jih dobiva po padli hčerki in je samohranilka. Članstvo v organizaciji dobro pozna, je nepristranska in zaradi tega jo vsi spoštujejo in ji zaupajo.

Na dan njenega rojstva je imel odbor invalidske organizacije svojo sejo, na kateri so ji vsi člani odbora čestitali in pripravili skromno zakusko, saj je praznovala svoj 70. rojstni dan tudi tovarišica Rezka Sitar, ki je tudi ena izmed ustanoviteljic invalidske organizacije in vseskozi dela v njej kot članica odbora.

Tovarišici Košičevi in Sitarjevi se odbor invalidske organizacije Domžale javno zahvaljuje za neumorno delo v organizaciji z željo, da bi še v bodoče bili zdravi in z uspehom delali med tovariši.

Štefan Kmetič

IN MEMORIAM

FELIKS CERAR

Od našega stanovskega tovariša - ustanovnega člana Združenja šoferjev in avtomehanicov Feliksa CERARJA smo se poslovili na domžalskih Žalah 15. oktobra 1975.

Rodil se je 1908. leta v Domžalah. Doma so imeli mehanično delavnico za popravilo koles, v kateri se je Feliks izučil za mehanika. Želja, da bi postal šofer se mu je izpolnila, ko je opravil šoferski izpit in se zaposlil v tedanji tovarni Kocjančič na Viru kot voznik tovornega avtomobila. Leta 1938 se je poročil na „Mostnarjevo“ domačijo pod Šumberkom in si ustvaril družino.

V začetku vojne je Feliks vedel, kaj je njegova dolžnost. Prevažal je najrazličnejši material za partizane in se leta 1943 aktivno vključil v narodnoosvobodilno vojsko. Bil je ranjen, odpeljan v taborišče, vendar pa se je pred koncem vojne vrnil domov.

V organizaciji ZSAM Domžale je delal vse od ustanovitve, bil večkrat izvoljen v organe upravljanja in se aktivno prizadeval za uveljavitev pravic voznikov poklicnih vozil. Leta 1961 je bil upokojen, njegovo zadnje mesto pa je bilo pri Komunalnem podjetju Domžale. Zaradi njegovega vestnega dela ga je organizacija imenovala za častnega člana. Tako, kot je rad opravljal šoferski poklic, se je zanimal tudi za novosti v prometu. Toda zahrbtna bolezen je kmalu načela njegovo telo, in tudi zdravniški posegi ga niso mogli rešiti. In tako je moral v 67. letu starosti kloniti zahrbtni bolezni.

Kako poznan je bil v našem kraju in organizaciji, se je pokazalo ob njegovi zadnji poti, na kateri ga je pospremlilo veliko ljudi. Pri odprtem grobu so mu pevci zapeli zadnjo pesem, godba zaigrala zadnjo melodijo, iz-

rečene so bile besede zadnjega slovesa in poklonili so se prapori njegovemu spominu.

V nas pa je ostala zavest, da bomo z enakim poletom vodili organizacijo, v kateri je pokojni Feliks delal skoraj 20 let. Njegovo delo in plemenito tovarištvo nam bo ostalo v lepem in trajnem spominu.

H. J.

PAVLA STELE

Sredi julija smo se na domžalskih Žalah poslovili od tovarišice Pavle STELETOVE, ki ji je prezgodnja smrt v 49. letu zastavila korak na njeni življenjski poti.

Že v rani mladosti je izgubila očeta, vendar pa je našla vzgojo pri svoji materi in tudi uspešno dokončala šolanje. Čeprav je bila mima in skromna, je v njej rasla močna zavest in tako jo že v letu 1943 srečamo v tedanji organizaciji Zveze slovenske mladine pod ilegalnim imenom Breda. Pozneje je bila sprejeta tudi v SKOJ in njeno delovanje je bilo tesno povezano z narodnoosvobodilnim gibanjem.

Zaposlena je bila pri Direkciji jugoslovanskih železnic, Jugotekstil, v INDUPLATI Jarše in nazadnje v Gospodinjski šoli v Grobljah. Na vseh delovnih mestih je bila zelo prizadevna in ni poznala 7-urnega dela, saj je bila vedno pripravljena pomagati povsod, kjer je bilo to potrebno. Tudi potem, ko je bila upokojena je še vedno rada pomagala in šele težka bolezen ji je za vedno prekinila ustvarjalnost.

Čeprav smo bili vsi njeni tovariši prepričani, da se bo nasmejana in vedra vrnila z zdravljenja domov, pa se naše prepričanje ni uresničilo in smo jo morali pospremiti na njeni zadnji poti.

Na tovarišico Pavlo nam bo ostal spomin in prepričanje, da je hotela v svojem življenju veliko doprinesiti k naši stvarnosti.

A. S.

O USMERJENEM IZOBRAŽEVANJU

Hkrati z drugo programsko sejo Občinske konference Zveze socialistične mladine Slovenije Domžale smo mladi pripravili tudi problematsko konferenco o usmerjenem izobraževanju. Pri organizaciji te je sodelovala konferenca mladih v izobraževanju, predsedstvo občinske konference in nekateri predavatelji iz srednjih šol v naši občini.

V tezah, ki so jih vsi udeleženci konference prejeli z vabilom, in ki jih je pripravil tov. Franc Tekavec, je bilo poudarjeno, da sta kongresa ZK vzpodbudila komuniste, pedagoške delavce in vso našo javnost k uvajanju velikih sprememb v vzgoji in izobraževanju, s čimer pa hkrati uresničujemo nekatere bistvene cilje samoupravnega socialističnega razvoja.

Zavedati se namreč moramo, da če želimo razvijati in utrditi gospodarstvo, ne smemo reševati le ekonomska in sistemska vprašanja, ampak je treba uvajati tudi novo tehnologijo, boljšo organizacijo dela in podobno oz., usposabljanje ljudi za delo in obenem skrbeti za normalen razvoj, varstvo in šolanje otrok.

Vsem mladim je treba zagotoviti enake razvojne možnosti, zato tudi reformiramo osemletno šolo, uvajamo celodnevno šolo in druge izboljšave. Celodnevna šola je eden izmed pogojev za uvajanje usmerjenega izobraževanja, ki naj bi omogočilo tudi kvalitetnejšo delovno vzgojo. Prav v naši občini namreč ugotavljamo, da ni pravega zanimanja za proizvodne poklice, večina mladih se namreč rajši odloča za poklice, ki vodijo na vodilna mesta, mesta neposrednih proizvajalcev pa ostajajo nezasedena.

O teh težavah govorimo že vrsto let, premalo pa se zavedamo, da jih ne bo odpravilo šolstvo samo, ampak bo tu potrebno sodelovanje vseh sil. Treba bo zasnovati in izpeljati dobro organiziran sistem usmerjenega izobraževanja, ki mora vključiti vse šole v občini in upoštevati potrebe gospodarstva in obenem vključiti ves umski potencial, ki je na srednjih šolah v Dom-

žalah. Treba pa je poskrbeti tudi za sodobno tehnologijo v šolah, ker se moramo zavedati, da izobražujemo za delo in ob delu.

Povezava med izobraževalnim in delovnim procesom je nujnost, ki jo moramo čimprej izvesti. Poleg boljše opremljenosti šol in delavnice je tu pomembna tudi večja kakovost pouka, ki ne sme temeljiti samo na boljši opremljenosti, ampak tudi na sodobnejši tehnologiji izobraževanja, kar pa je nujno povezano z večjo usposobljenostjo učiteljev in mentorjev.

Ob vsem tem pa se moramo zavedati, da nobena reforma ni izvedljiva brez sredstev, brez naporov in žrtev. Pri tem gre za prvotno bistvo racionalnosti in racionalizacije, za razumno, smotno in načrtno razporejanje in uporabljanje kadrov in sredstev, da bi dosegli večji učinek.

V Domžalah imamo Center srednjih šol in Poklicno kovinarsko usnjarsko-galanterijsko šolo. Treba bo poiskati tako obliko povezovanja srednjih šol, ki bo kadrovske in materialno tako močna, da bomo najlažje domislili najustrenejše konkretne rešitve. Ne smemo pa čakati na dokončno oblikovanje vseh idej o vsebini in metodah, sistemu in organizaciji reformirane šole. Sami prosvetni delavci vsak na svojem delovnem mestu se moramo zavzemati za uresničitev reforme.

O dokončni obliki prve stopnje usmerjenega izobraževanja v Domžalah se že dolgo pogovarjamo, vemo, da bi s tem dosegli večjo dostopnost srednje šole vsem slojem prebivalstva, mladina bi dlje časa ostala v občini in s tem bi odpadli prevozní stroški, olajšali bi prostorsko stisko, dnevna migracija učencev bi bila manjša, učenci pa bi prihranili tudi precej časa; odločiti pa se bomo morali še, kje bo formirana ta stopnja, na vseh srednjih šolah, le pri eni, ali kako drugače. Mogoče bi bilo celo najbolje, če bi bila formirana kot samostojna enota. Treba pa bi bilo seveda doseči zadovoljive prostorske, organizacijske in kadrovske kapacitete.

Slušateljice 1. letnika dvoletne Administrativne šole v Domžalah

Prvo stopnjo usmerjenega izobraževanja je potrebno uvesti do šolskega leta 1979/80, zato je potrebno takoj začeti z ustreznim razvijanjem in postopnim uveljavljanjem usmerjenega izobraževanja, kajti le tako bomo že vpisane srednješolce izobrazili do zaključne stopnje po veljavnem programu.

Pri uvajanju in uveljavljanju usmerjenega izobraževanja v srednje šole bi bilo potrebno sodelovanje tako samoupravnih, kot tudi družbenopolitičnih organizacij na srednjih šolah in v občinskem merilu, pozabiti pa ne smemo niti gospodarskih organizacij in drugih.

To je le nekaj misli iz uvodnega poročila tov. Tekavca, za katerim so se v razpravo vključili predavatelji obeh šol, med njimi so razpravljali tov. Miha Sutej, Janez Velepec, Milka Novak, Milorad Popović, Milena Milošević in drugi, v razpravi pa je sodeloval tudi Milan Flerin, predstavnik samoupravne izobraževalne skupnosti.

Po kvalitetni in izčrpni razpravi, v kateri je bilo največ govora o povezovanju obeh šol in večkrat izražena težnja po čimhitrejšemu in boljšemu uvajanju usmerjenega izobraževanja v naši občini, so bili sprejeti naslednji sklepi, ki jih bo potrebno čimprej uresničiti:

1. Obe šoli (Center srednjih šol

in Poklicna kovinarska usnjarsko-galanterijska šola) naj takoj formirata ustrezna delovna telesa iz predstavnikov družbenopolitičnih organizacij na šolah in samoupravnih organov šol za prehod na splošni izobraževalni del.

2. Obe šoli naj se dogovorita za skupno akcijo povečanja prostorskih zmogljivosti.

3. Pri reformi se je potrebno opirati na potrebe gospodarstva v naši občini.

4. Povezati se je potrebno z ustreznimi organi v Kamniku o skupnem dogovoru o usmerjenem izobraževanju.

5. Treba je formirati posebno komisijo pri občinski konferenci SZDL Domžale, ki bi bila zadolžena za razvoj usmerjenega izobraževanja in bi bila sestavljena iz sposobnih delavcev iz gospodarstva, šolstva in družbenopolitičnih organizacij in družbenopolitičnih skupnosti; ti delavci pa naj bi dosledno izvajali začrtane smernice obeh kongresov ZK, brez pritiskov od „zgoraj“. Ta predlog se priključuje predlogu samoupravnega sporazuma, ki ga je predlagala Poklicna kovinarska usnjarsko galanterijska šola.

6. Treba je izdelati finančno konstrukcijo vseh zainteresiranih.

7. Obe šoli naj se dogovorita o načinu povezovanja.

Vera Grošelj

Skupina slušateljev na seminarju za upravljalce „S“ naprav, ki morajo biti narejene tako, da ne pride do ogrožanja življenj in materialne škode v posameznih delovnih organizacijah

OBISK PRI MOŽU, KI SPREMINJA SVET

Naneslo je tako, da sem pred kratkim obiskal moža, ki še ni tako star, pa se vendar lahko pohvali, da je v zadnjih 20-letih prijavil že nad 100 inovacij, ki jih je odkupilo preko petdeset jugoslovanskih delovnih organizacij. Ta mož je Tone JEŽ, kemijski tehnolog v Iskri, doma v mali vasi Utik pri Vodica. Tone pa ni samo novator, ampak je tudi kmet, sadjar in vrtnar, ukvarja se tudi s perutinarstvom in ovčjerejo, je vztrajen zbiratelj vseh mogočih muzejskih eksponatov in to od orožja, uniform do dokumentov iz časa NOB. Doma ima zelo lepo urejen muzej, v katerem ima posebni tehnični kotiček, v katerem lahko vidiš številna priznanja za njegovo delo na področju novatorstva, mnogo pogodb s podjetji o reševanju zapletenih tehničnih problemov. Poleg tega je Tone tudi strokovnjak za reševanje odpadnih voda in se ukvarja tudi s predavanji in to na šolah in seminarjih.

Posebno se zavzema za površinsko obdelavo kovin in je o tem tudi predaval že na Delavski univerzi v Domžalah.

Ceprav je minilo že 30 let po drugi svetovni vojni, pa pomeni vojaška uniforma Tonetu simbol boja za svobodo in se v nji pojavlja na mnogih partijskih srečanjih. Na NOB ga veže mnogo spominov, saj je od 12. leta starosti sodeloval v borbah, po osvoboditvi pa opravljal vrsto političnih funkcij, danes pa je sekretar Združenja novatorjev SR Slovenije.

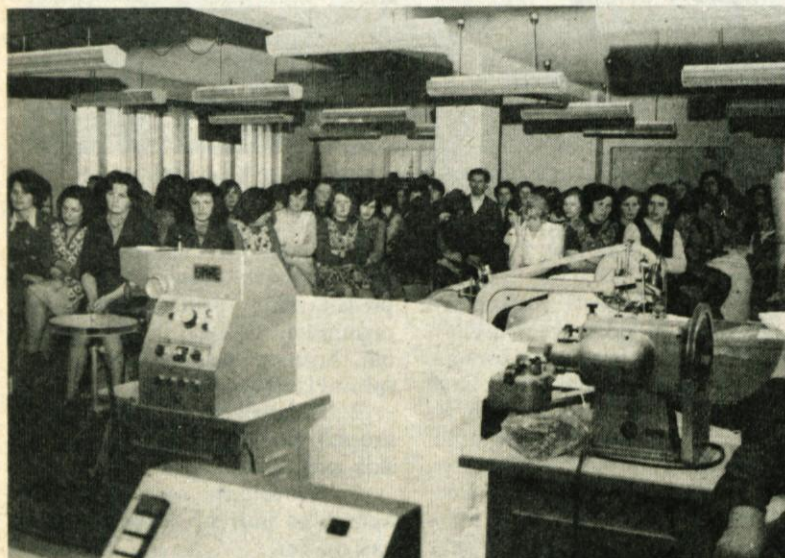
Prav prijetno je kramljati v njegovi družbi. V njem se kar naprej prepletajo nove zamisli in zelo rad pokaže tudi svojo domačijo, ki ni ravno majhna. Posebna zanimivost v njegovi hiši je sam hodnik, v katerem je na stenah napisano veliko resnih in šaljivih verzov naših pesnikov. Poleg tega ima Tone resnično lepo urejen sadovnjak, vendar pa sadja ne prodaja, ampak ga rajši daruje. To je verjetno redka odlika naših ljudi in nam pove, kako Tone dobesedno razume, kaj se pravi biti komunist in to ne samo v besedi, ampak tudi dejanju. Ko sem odhajal od njega, sem mu zaželel še veliko zdravih let in izumiteljskega poleta.

NACE VODNIK

IZ NAŠIH KOLEKTIVOV

STABILIZACIJSKI PROGRAM IN PROGRAM VARČEVANJA V TOKO DOMŽALE

Skladno z resolucijo o temeljih skupne politike ekonomskega in socialnega razvoja Jugoslavije v letu 1975 in resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju SR Slovenije ter neposrednih nalogah v letu 1975, se delovni ljudje vseh temeljnih organizacij združenega dela in delovna skupnost skupnih strokovnih služb v sestavi delovne organizacije TOKO Domžale tvorno in aktivno vključujejo v stabilizacijske napore celotne naše samoupravne – socialistične skupnosti.

Z zbora delovnih ljudi v delovni organizaciji TOKO Domžale, na katerem so razpravljali o gospodarjenju in sprejemanju planov razvoja

S tem namenom so delavci na zborih delovnih ljudi dne 25. 9. 1975 že obravnavali in sprejeli poročilo o uresničevanju resolucije, ki je sestavni del tega programa, poleg tega pa sprejemajo še naslednje stabilizacijske in varčevalne ukrepe:

1. ZUNANJETRGOVINSKA MENJAVA

a) Izvoz

Lanskoletno rekordno raven izvoza, ki je znašala 25.287.300 din bomo skušali ne samo doseči, temveč celo preseči za 5 do 6%. Povečanje izvoza v znesku din 3.263.000 oz. 74.300 bomo dosegli na zapadnem in klirinškem področju.

b) Uvoz

Že z letnim gospodarskim načrtom je bila začrtana preusmeritev na domače izvire surovin. Kljub tej usmeritvi pa se uvozu zaradi specifičnosti naše proizvodnje ne bo mogoče v celoti izogniti. Naši naporji so usmerjeni v nadaljne zmanjševanje uvoza in na tem področju predvidevamo naslednje stanje:

	1974	1975	Razlika
Skupni uvoz od tega TOZD:	1.690.490 dol.	1.480.000 dol.	- 210.490
Galanterija	737.761 dol.	505.000 dol.	- 232.761
Usnjarna	952.729 dol.	975.000 dol.	+ 22.271

c) Razmerje med izvozom in uvozom

Zunanjetrgovinska menjava bi na ta način izkazovala naslednje razmerje:

	1974	1975	%
Izvoz	1.487.470 dol.	1.561.800 dol.	105
Uvoz	1.690.490 dol.	1.480.000 dol.	88
Izvoz : Uvoz	0,88	1,06	120

Ob povečanem izvozu za 5%, bi se uvoz zmanjšal za 12%, s tem pa bi se dosegla na nivoju podjetja pozitivna zunanjetrgovinska bilanca, saj bi bil izvoz za 6% višji od uvoza.

2. INVESTICIJE

V letu 1974 in začetkom leta 1975 se je delovna organizacija intenzivno pripravljala za novo investicijo v gradnjo proizvodne hale. Ta investicija je zaradi zastarele strojne opreme in pa zato, da bi posodobili tehnologijo, nujno potrebna. Taka modernizacija in mehanizacija je nujno potrebna tudi zato, da bi držali korak z domačo, posebej pa še inozemsko konkurenco.

Da pa bi investicijske naložbe spravili v najnujnejši obseg in da bi istočasno zagotovili tudi celotno

pokritje teh naložb, ob tem pa ne bi bil bistveno okrnjen investicijski program, smo se odločili, da prvotni investicijski predračun zmanjšamo takole:

Naložbe po namenu	Prvotni program	Popravljeni program	Razlika
gradbena, obrtn. in inst. dela	24.361	19.250	- 5.110
oprema	6.775	6.775	-
ostalo	1.000	1.000	-
Skupaj	32.136	27.025	- 5.110

Viri financiranja (v tisoč din)

Kredit Ljubljanske banke	10.000 din
Kredit „Obnove“ Ljubljana	5.000 din
Kredit LHB Frankfurt	6.775 din
Lastna udeležba	5.250 din
Skupaj	27.025 din

Z znižanjem predračunske vrednosti po popravljenem programu za 5.110.000 din bomo dosegli, da bo investicija v celoti pokrita, predvidena lastna udeležba pa bi bila v okviru naših realnih možnosti.

3. PRODUKTIVNOST

V vseh temeljnih organizacijah bomo s pomočjo izboljšane organi-

stroške reklame in reprezentance stroške za storitve drugih ostale režijske stroške (pisarniški material, PTT stroške in drugo)

Skupaj

c) Prihranek materiala

Pri prihranku na stroških materiala bodo naša prizadevanja usmerjena v dvojico:

- v prihranke materiala, zaradi boljšega prireza
- v prihranke materiala, zaradi uporabe cenejših vrst materiala.

Računamo, da bomo z dodatno stimulacijo zaposlenih pri prirezu prihranili 50.000 din

Zaradi cenejših vrst uporabljenega materiala pa računamo na prihranek v višini 150.000 din.

5. CENE

Politiko cen, ki je sprejeta z letnim gospodarskim načrtom bomo v celoti oblikovali v duhu „Resolucije“.

Prodajnih cen finalnih izdelkov ne bomo povečevali, razen v primerih, če bi stroški za surovine, material in drugi stroški, zaradi porasta nabavnih cen narasli do take mere, ko bi bilo ogroženo rentabilno poslovanje delovne organizacije. V celoti pa se bomo posluževali družbenega dogovarjanja in samoupravnega sporazumevanja o oblikovanju cen.

6. LIKVIDNOST

Likvidnost delovne organizacije je v veliki meri odvisna od obsega obratnih sredstev in od za to potrebnih virov. Zato si bomo prizadevali, da bo obseg obratnih sredstev (zaloge surovin in materiala, nedovršene proizvodnje in gotove blaga ter terjatve do kupcev) prilagojen dinamičnemu obsegu poslovanja in da bomo izboljšali količnike obračanja obratnih sredstev. S primernimi zalogami in ob izboljšani izterjatvi terjatev, bomo obdržali primerno raven obveznosti do upnikov ob neizpremenjenih višinah kreditov na obratna sredstva.

(Nadaljevanje na 13. strani)

(Nadaljevanje z 12. strani)

7. ZAPOSLENOST IN OSEBNI DOHODKI

Število zaposlenih se ne bo povečalo. Prizadevali pa se bomo izboljšati kvalifikacijsko strukturo zaposlenih in bomo zato pospeševali strokovno izpopolnjevanje ob delu, ter povečali število študentov. V ta namen bomo izdvojili potrebna sredstva v delovni organizaciji in na podlagi sprejetega družbenega dogovora druževala sredstva na občinski ravni.

Tovariš Sandi RIHTAR je delavcem obrazložil dosežene proizvodne uspehe in ukrepe za stabilizacijo

Na področju delitve dohodka in osebnih dohodkov bomo delovali tako, da bomo uresničili naslednja dogovorjena stališča:

a) Sredstva za osebne dohodke bomo izplačevali v okviru razpoložljivega dohodka. Pri tistih temeljnih organizacijah, ki zaradi nedoseganja dohodka zaidejo pri izplačevanju osebnih dohodkov v težave, pa bomo uveljavili solidarnostna načela, ki so dogovorjena s samoupravnim sporazumom o združitvi v delovno organizacijo.

b) Nominalni osebni dohodki na zaposlenega se bodo povečevali hitreje od rasti življenjskih stroškov le, če se bo povečala produktivnost dela in če se bodo izboljšala razmerja v delitvi dohodka v korist skladov.

c) Tiste temeljne organizacije, ki ne bodo ustvarile potrebnega dohodka in imajo nominalne osebne dohodke na pogojno nekvalificiranega delavca pod ravnijo doseženo v slovenskem gospodarstvu, lahko povečajo nominalne osebne dohodke na zaposlenega največ do stopnje povečanja življenjskih stroškov.

d) Sredstva za razširjeno reprodukcijo se bodo povečala hitreje kot sredstva za osebne dohodke, stopnja rasti sredstev za osebne dohodke bo največ 90 % dejanske rasti dohodka.

8. SKURNA IN SPLOŠNA PORABA

Pri delitvi sredstev za skupno in splošno porabo bomo v celoti upoštevali:

- resolucijo o družbeno-ekonomski politiki SRS;
- družbene dogovore o razporejanju dohodka, osebnih dohodkov ter združevanju sredstev za skupne in splošne potrebe;
- samoupravni sporazum o osnovah in merilih za razporejanje dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke usnjarsko-predelovalne industrije.

Pri uresničevanju teh dokumentov pa bo naša pozornost usmerjena še posebej v:

- hitreje razreševanje stanovanjskega vprašanja zaposlenih;
- izboljšane pogoje dela in za povečano skrb za delovnega človeka ob delu in po delu;
- kontrolo in nadzor nad izvrševanjem programov ter trošenje sredstev skupne in splošne porabe.

9. REKAPITULACIJA UČINOV

- povečanje izvoza
- zmanjšanje uvoza
- efekt izboljšane zunanje-trgovinske menjave
- znižanje investicijskih naložb
- povečanje realizacije, zaradi povečane produktivnosti
- prihranki pri stroških poslovanja
- relativno znižanje režije
- absolutno znižanje režije
- prihranki materiala

Skupno znižanje stroškov oz. povečanje dohodka
din 1.450.000.-

Izvrševanje tega programa mora biti permanentna naloga vseh delovnih ljudi, ki združujejo delo v temeljnih organizacijah. Za izvajanje nalog iz tega programa so določeni nosilci nalog, ki so, poleg vsakega posameznika, posebej pa še vodilnih delavcev, polno odgovorni, da se program stabilizacije in varčevanja uresniči. O izvajanju programa morajo nosilci nalog in zato posebej imenovane komisije občasno poročati na zborih delovnih ljudi.

Podpisniki predsedniki vseh TOZD

MLADI ZA VAS

Podobno, kot lansko leto tudi letos osnovna organizacija Zveze socialistične mladine Slovenije Dob sodeluje v tekmovanju NAŠ

KLUB 76. V programu, ki je bil sprejet v začetku leta, smo predvideli tudi kulturno-zabavno prireditev, ki smo jo izvedli v nedeljo, 26. oktobra na Viru.

Prireditve je pripravilo predsedstvo OO v sodelovanju z vojašnico Maršala Tita iz Ljubljane, ki nam je odstopila svoj ansambel. Škoda, da se je ansamblu pokvarilo ozvočenje, tako da sta lahko nastopala le harmonikar in kitarist. Prav okvara ozvočenja je bila kriva poznejšega začetka prireditve MLADI ZA VAS, ki jo je vodila Marta Vojska.

Po uvodnem nagovoru sta se najprej predstavila vojaka s slovenskimi narodnimi na srbski način. Gledalci, zbralo se jih je zelo veliko, so njuno izvajanje sprejeli precej zadržano. Prijetno pa so bili presenečeni ob nastopu dveh mladih pevki Marjete Grošelj in Marte Učakar, ki sta ob spremljavi harmonike in kitare zapeli vsaka dve pesmi. Prijetno osvežitev je predstavljal tudi „družinski ansambel“ Erbežnikov iz Krtine, ki so se nam predstavili s slovenskimi narodnozabavnimi skladbami.

Pogovorimo se, je bilo naslov skeču, ki so ga gledalcem predstavili člani OO ZSMS Dob. To je bil kvaliteten, šaljiv in aktualen pogovor predsednikov osnovnih organizacij, ob katerem so bili razgrnjeni nekateri problemi mladih v šaljivi obliki seveda. Gledalci so se prijeto zabavali, najbolj pa jim je bil všeč pogovor o ukrepih zoper stabilizacijo. Kupila bi, a... je kar najprej poudarjala „fina

dama“, ki je predstavila Sanda ob sodelovanju Urške in Teje. Dekleta so se trudila in uspešno izvedla skeč o ne tako redkih „finih damah“ v naših trgovinah. Po skeču Vikend, ki nam je predstavil pogumno voznico, ki šteje le tiste, ki jih povozi do smrti, so bili na vrsti gledalci. Izmed njih so na oder prišli predstavniki osnovnih organizacij ZSMS Vir, Dob in Osnovne šole Dob, da bi se pomerili v petju. Po zanimivem in napetem boju, ekipe so bile precej izenačene, ne po spolu, ampak po kvaliteti, je po mnenju izbrane žirije zmagala ekipa osnovne organizacije ZSMS Dob, ki so jo sestavljali trije mladinci. Brez treme, zelo glasno in malo manj ubrano so ob spremljavi kitarista Tineta Stareta zapeli znano pesem Ko vstanem in dobili prvo nagrado. Za tekmovanjem smo še enkrat poslušali obe pevki, družinski ansambel, nato pa smo se nasmejali ob skeču Nogomet, ki sta ga uspešno zaigrala Mitja in Jože. Gledalcem se je s pesmijo Zaradi ene črne žene predstavil vojak iz kasarne in požel obilo aplavza. Po poslušanju slečenih misli Žarka Petana so se vsi tekmujoči in nastopajoči zbrali na odru in skupaj zapeli venček slovenskih narodnih in s tem je bila prireditev končana. Zahvaljujemo se vsem nastopajočim za sodelovanje, še posebno pa Tinetu Staretu, ki nam je zadnji hip posodil ozvočenje in s tem omogočil, da je prireditve nemoteno potekala.

Prireditve je uspela in gledalci so zadovoljni zapuščali dvorano. Mladi iz Doba pa upamo, da to ni bilo zadnje srečanje.

Vera Grošelj

DRUŠTVO ZA POMOČ DUŠEVNO PRIZADETIM DOMŽALE KAMNIK

Sredi oktobra je izvršni odbor društva za pomoč duševno prizadetim na Homcu imel svojo redno sejo, kateri so prisostvovali tudi zunanji člani IO. Na dnevnem redu je bil delavni program društva za leto 1976 in finančni plan za leto 1976. Te razširjene seje so se skoraj polnoštevilno udeležili tudi vsi zunanji člani IO, med njimi so navzoči toplo pozdravili predsednika Občinske konference SZDL Domžale Janeza Vrečka. Žal, da tej seji niso prisostvovali tudi predstavniki iz Kamnika. Po prečitaniu novih Pravil društva se je razvila živahna razprava, v kateri so sodelovali vsi navzoči. Pravila so bila s majšimi popravki soglasno sprejeta. Nato je tov. Kališnikova, predsednik društva, prečitala delovni program društva za leto 1976; iz katerega je razvidno zlasti letovanje otrok skupno s starši, kjer bi starši prisostvovali predavanjem in direktni vzgoji otrok in videli način pristopa pri taki vzgoji. Stroške za tako

letovanje bi prevzelo društvo. To letovanje bi bilo v Dornavi, zavodu za težje prizadete otroke. Dalje je društvo vneslo v ta program otvorenje II. oddelka za delovno usposabljanje duševno prizadetih na POŠ Homec. Prostor je zagotovljen, kader tudi. Problem bi bil le, kako dobiti otroke na Homec. V razpravi so bili dani različni predlogi, da naj bi Izobraževalna skupnost Domžale nabavila primeren kombi, drugi so bili mnenja, da bi našli primeren osebni avto in šoferja, ki bi teh 9 otrok vsak dan vozil na Homec. Padla je tudi pripomba, kaj je s šolskim avtobusom, ki stoji neuporabljen v Lukovici? Zaenkrat pa bi prišla v poštev mobilna služba, t.j. da bi te otroke obiskal dvakrat tedensko poseben defektolog na njihovem domu in dal staršem potrebna navodila za delo s temi otroci. Naloga društva je, da se bori z vsemi silami, da bi

(Nadaljevanje na 14. strani)

(Nadaljevanje s 13. strani)

prišlo do otvoritve III. Zavoda za delovno usposabljanje duševno prizadetih pod posebnimi pogoji na Rodici. Med drugimi nalogami za prihodnje leto je tudi obdaranje duševno prizadetih odraslih ob novem letu. Ob tej priliki so bile izrečene tudi umestne, pripombe, da pri vsakem takem obdarovanju nastanejo socialne razlike, saj so nekateri otroci obdarovani trikrat, drugi pa še enkrat ne. Vendar je bila lanska akcija društva v obeh občinah zelo lepo sprejeta, obdarovanci pa srečni in hvaležni.

Tudi delavni program društva za leto 1976 je bil soglasno sprejet s pripombo ravnateljice POŠ Homec tov. Škerjanc-Ogorevčeve, da če bodo vse naloge navedene v tem programu tudi realizirane, bomo lahko več kot zadovoljni. Finančni plan, ki temelji na delavnem programu izkazuje za realizacijo delavnega programa kaj skromno vsoto 37.000,- din. Pa so res korajžni pri tem društvu, da so taki optimisti glede pokrivanja nepredvidenih stroškov. Finančni plan je bil seveda pravtako soglasno sprejet s pripombo, da društvo računa na razumevanje odgovornih forumov

obeh občin, na pomoč naših delovnih kolektivov in družbenopolitičnih organizacij.

V razpravi je prišlo tudi do vprašanja, da bi za kamniško občino ustanovili posebej tako društvo. Vendar so bili navzoči mnenja, da dokler v tej občini ni posebne osnovne šole naj ostane vse pri starem. V nadaljnji razpravi je bilo veliko govora o evidenci duševno prizadetih odraslih v obeh občinah, o velikih težavah, ki jih imata oba oddelka za socialno skrbitvo obeh občin, da je težko dobili rejniške družine.

Skratka lahko trdimo, da to že ni bila več navadna seja, temveč široka in uspešna razprava predstavnikov raznih forumov obeh občin o najboljšem perečem problemu, o naših občanih, ki so najbolj potrebni pomoči naše socialistične družbe.

Iz srca želimo društvu v letu 1976, da bi se mu posrečilo realizirati sprejeti delovni program. Občanom obeh občin, upravnim organom in družbenopolitičnim organizacijam pa več poslušanja, materialne in moralne pomoči društvu, ki opravlja nad vse humano in težko delo.

Nace Vodnik

Ali je problem kmetijstva in cest, ki povezujejo vasi, problem kmetov samih?

Zavedajo se kmetje in tisti, ki niso, da je vprašanje razvoj kmetijstva postavljeno danes v ospredje in da je še kako pomembno za razvoj gospodarstva.

Vsi se prav dobro zavedamo, da postaja potreba po zagotovitvi večjih količin hrane eden izmed glavnih strateških ciljev naše družbe. Torej je razvoj kmetijstva strateškega pomena, kar nam ni treba še podrobneje ugotavljati; in če je kmetijstvo so tudi ceste. Prav tu je eden izmed problemov, ki tare našo vas – problem cestne povezave.

Res, da so Čeplje majhna vasica, toda kmetje se med NOB niso prav nič razlikovali od drugih, res, da v celotnem merilu malo kmetov ne pomeni veliko, toda mislim, da brez malo tudi veliko

ne more nastati, če na tem primeru gledam celotno kmetijstvo in posameznike. Res, da mogoče ne bi bilo veliko škode, če bi jih teh malo enostavno „odpisali“.

Mogoče bi to kdo gledal, kot stvar, ki je gledana preveč črno. Toda še zdaleč ni tako! Kar peljate se z avtomobilom od Lukovice proti Zlatemu polju in se na svoje oči prepričajte, vendar to storite čimprej, če se mislite „peljati“ mimo ilovnatga ovinka. Pa še nekaj, ne s preveliko hitrostjo in po možnosti ne v deževnem vremenu, saj vas prelomljena lesena pregrada ne bo varovala pred prepadom, ki grozi, drseča ilovica pa kaj hitro odnesla s ceste, če jo sploh lahko še imenujem cesta. Sicer do sedaj še ni

nihče „zgrmel“, v prepad pod cesto, mogoče čakamo prav tega, vendar se lahko to zgodi prav vam. O, pač je pa že kar lep kupček smeti in odpadkov zgrmel in prepričana sem da je prenekafteri občan KS Lukovica v skrbeh, kjer bo v bodoče „odpad za smeti“, ko cesta ne bo več prevozna. Pri tem smo pa vsi proti, to je predvsem zanimivo, onesnaževanju okolja.

Mogoče bi kdo dejal, da morajo sami kmetje kaj reči na sestankih KS Lukovica, pa ker nič ne dosežejo imajo pač občutek, da ne znajo govoriti, da niso pripravljeni, ker so kar z njive. Pa znajo govoriti, pa še kako, le poslušaj jih nihče. In navsezadnje si mislijo, kaj naj počnem na sestankih, za nas se pač nihče ne briga. Zato mislim, da je treba dati v bodoče besedo tudi kmetu, ga upoštevati, poslušati in ne samo poslušati, tudi s skupnimi močmi kaj storiti. Ni res, da se kmet noče vključiti v družbeno tudi politično življenje, da noče hoditi na sestanke. A najprej mu je treba olajšati življenje in s tem mu bo tudi delo.

Kar pogledimo bolečo točko kreditov, ki so omogočeni kmetom. Dobi kredit. Kupi molzni stroj, kosilnico. A, ko prične stroj odplačevati, je cena proizvoda npr. mleka komajda še toliko „visoka“, da ne krije niti tekočih stroškov.

Zakaj industrija in trgovina lahko podraži svoje izdelke takorekoč preko noči? Kaj pa kmet? Prodati mora pač po kakršnikoli ceni. Prav o odkupu mleka je bilo že marsikaj rečenega, še več pa o odkupnih cenah, saj nikogar ne zanima kako kmet prireja mleko, zahteva se le, da ustreza predpisom, da ne govorim o drugih pridelkih.

Predlogi o višjih cenah razburjajo množice in menda še koga drugega, češ da je s tem ogrožena življenjska raven delavca! No, in ob tem se kmetje sprašujejo, ki jim je prihodnji razvoj kmetijstva še kako mar, zakaj le dajejo lahko sindikati regres svojim delavcem za dopust na morju, za mleko in druge kmetijske pridelke pa ne! In nič čudnega ni, če se po vsem tem sprašujejo, če se sploh izplača, npr. prodaja mleka. Mladi pa se namreč ne sprašujemo samo, če se izplača npr. prodaja mleka, ampak, če se sploh splača ostati na kmetiji v takih razmerah. Torej nič čudnega, če je na kmetijah vsak dan več ostarelih ljudi – nezmožnih za delo – brez naslednikov. Res splača se to dobro premisliti.

Mogoče bi kdo dejal, da z združenimi močmi. Saj je res, da imamo zakon o združevanju kmetov, toda kmet vendar ne more hoditi po vasi, ter iskati s kom se bo združil in kam se bo vključil. Moral bi biti nekdo zadolžen zato, da pojasni neposrednim proizvajalcem, kaj jim združitev nudi. Naši zakoni so dobri, nihče ne trdi drugače, ko bi se le kdo potrudil in poskrbel za njihovo boljše izvajanje.

In to je res. Pa ne samo v naši vasi, temveč v vsej Jugoslaviji. V povojnem času je bilo ogromno narejenega za našo industrijo. Ko bo toliko doseženega v kmetijstvu, se nam tudi monopola velesil ne bo treba več bati. Res, da trideset let v zgodovini ne pomeni veliko in bo tudi za kmetijstvo lahko dosti boljše,

toda trideset let nekega kmeta, kot tudi vsakega človeka pa pomeni skoraj polovico življenja. In to je dejstvo!

No, če imajo kmetje v naši vasi že problem s prodajo pridelkov in prirejo, bi se pač znašli v pravem pomenu besede in se že preusmerili kam drugam, na kmečki turizem – vendar, spet se lahko vprašajo, če jim je to sploh omogočeno. Saj je dovolj velik vzrok – cesta. Kar je pa v zvezi s kmečkim turizmom sem prepričana, da bi uspel, saj v zadnjih časih veliko ljudi sprašuje, kje bi preživeli počitnice, daleč od hotelov „lux“ in A kategorije, kjer bi lahko našli mir pred avtomobili in drugimi nadlogami sodobnega časa. Mnogi kmetje drugod so že odkrili vir zaslужka z oddajanjem sob in z razvojem te panoge turističnega gospodarstva in prenekateri kmet bi prišel do večjega kosa kruha tudi v naši vasi. Potrditev za to so številni avtomobili v poletnem času, ki se ustavijo na travnikih in preživijo kakšno prosto urico konec tedna ob pečenju čevapčičev in brancju žoge ali sprehodov po bližnji okolici; saj je naša vas kot nalašč nedaleč od prometne ceste, ki nudi vso svežino in mir narave.

Torej gledano s katerekoli strani, povsod je ista kaj močna zavora – cesta, ki povezuje Lukovico s Čepļami in Zlatim poljem. In v bližnji prihodnosti grozi naši cesti še dodatna obremenitev. Vsem je znano, da se bo gradil oz. že potekajo priprave za graditev električnega daljnovoda, in pri tem je seveda treba posekati precej lesa in ga spraviti v dolino. Torej težko obloženi kamioni gozdnega gospodarstva z lesom. In za njim kamioni elektro gospodarstva s težkim železnim gradbenim materialom. Kot bi delali preizkus koliko zdrži ta cesta!?

In cesta ni potrebna popravila potem, ampak že sedaj pred vsem tem. Kaj če bi se tukaj kaj storilo s skupnimi močmi v povezavi s KS Lukovica. Prepričana sem, da bi se sedaj dalo kaj več storiti, ko imamo svet KS in zbor delegatov, ki so nosilci plana v KS, in to po možnosti prej kot po kakšnem kratkoročnem planu, ki postane sčasoma dolgoročni.

Res pa je tudi, da je KS Lukovica že popravljala oz. porabila finančna sredstva v ta namen, vendar tega problema ni rešila, ker se ga mogoče ni lotila temeljito, ali ga mogoče ni vzela dovolj resno, tako da se stvar ni dosti izboljšala.

Ne zdi se mi primerno, da bi se cesta gradila povsem drugod, tako da sploh ne bi tekla skozi Čepļe, ker bo potem še slabše kot je; da ne bomo potem res „odrezani“.

Zato mislim, da je nujno, da KS Lukovica postavi to na prvo mesto in to vpoštevava v svojem prej kot kratkoročnem planu. Vem, da se v okviru komunalnih objektov ne more gledati samo na ceste, ker so še druge potrebe kot so: razsvetljava, vodovodi, kanalizacija. Vendar vseeno mislim, da je cesta Lukovica – Čepļe – Zlato polje še največji problem, ki ga je treba nujno rešiti v bližnji prihodnosti.

Helena Serša

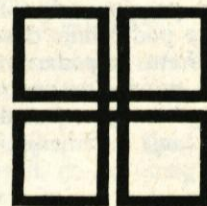

Središče Domžal je postalo eno samo gradbišče. Na sliki vidimo nove bloke, ki jih gradi Gradbeno podjetje BETON Zagorje ob Kidričevi cesti

SPECIALIZIRANO PODJETJE
ZA PROIZVODNJO
LIVARSKEGA POMOŽNEGA
MATERIALA

»TERMIT«
DOMŽALE

EKSPLOATACIJA,
PREDELAVA
IN OPLEMENITENJE
NEKOVIN

Priporočamo
naše izdelke
v lastni
prodajalni v
Jaršah

induplati

»MLINOSTROJ«

TOVARNA STROJEV

DOMŽALE

Priporočamo svoje usluge

VOLILNA KONFERENCA IN SPREJEM MLADIH

18. 10. 1975 se je zbralo precej mladih OO ZSMS Rafolče v privatnem prostoru pri Seršu v Rafolčah.

Predsednik OO ZSMS Rafolče Viktor Jemec, referent za kulturo Joško Narat in referent za šport Marjan Tekavc so poročali o delu mladincev v skoraj enoletnem mandatnem obdobju. 16. novembra bo namreč poteklo eno leto od ustanovitve te OO. Brez mladinske organizacije bi nekateri mladinci še naprej delovali v Lukovici ali na Prevojah, večina pa bi bila prepuščena sama sebi. Glavna pridobitev je v tem, da se mladinci počutijo enotni in povezani, da lahko organizirano nastopajo in s tem sami sebe potrjujejo v naši družbi.

Prejšnja spodbuda je bila vključitev v tekmovanje NAŠ KLUB 75, ki ga je organizirala Republiška konferenca ZSMS in Zveza kulturno prosvetnih organizacij Slovenije. V tem tekmovanju so dobili priznanje skupno s še tremi OO v domači občini. Struktura mladih v vseh družbenopolitičnih organizacijah v KS Rafolče je zelo dobra. Predsednik in sekretar krajevne konference SZDL sta mladinceva, dva delujeta v izvršnem odboru. V temeljni delegaciji imajo enega predstavnika, v delegaciji samoupravnih interesnih skupnosti pa šest, vključeni pa so tudi v organizacijo Rdečega križa. Sodelovanje s Krajevno skupnostjo je dobro. Kaže se predvsem pri delovnih akcijah. Enkrat so čistili okolje, enkrat pa pomagali pri pobiranju odpadnega materiala in smeti. Na področju SLO imajo dva mladinceva vključena v teritorialno enoto. Na kulturnem področju so pripravili program ob praznovanju 8. marca, pogovor o razizmu in imperializmu, sodelovali v programu na kvizu v Lukovici. V obujanju tradicij NOB so organizirali pohod v Lukovo bolnico nad Dupeljnama in se udeležili še dveh občinskih pohodov, kjer so doživeli mnogo nepozabnih trenutkov.

Ker v Krajevni skupnosti ni nobenega športnega objekta, so mladinci tekmovali v košarki, nogometu in šahu v Lukovici, na Prevojah in v Domžalah. Nekaj mladincev pa tekmuje pri nogo-

metnem klubu Partizan iz Lukovice. Pripravili so tudi večjo zabavno prireditev kar v vasi za Silvestrovo. Da pa bi o njihovem delu izvedeli tudi drugi, so pisali v Bilten Občinske konference Domžale, Mladino in v Občinski poročevalec.

Na konferenci sta prisostvovala predsednik Krajevne skupnosti Miro Hribar in predsednica Krajevne konference SZDL Marijana Jemec. Oba sta delo mladine pohvalila in nakazala bodoče naloge, ki se bodo pojavile v prihodnje. Mladi naj bi sodelovali pri elektrifikaciji in pri obnovi vodovoda.

Pri OO ZSMS Rafolče se je v tem mandatnem obdobju pojavil problem obiška mladincev iz Dupelj. Ker je ta vas precej oddaljena od Rafolč, se mladi niso udeleževali sestankov v Rafolčah. Na sestanku so se zmenili, da se ustanovi v Dupeljnah Aktiv OO ZSMS Rafolče. V njem bi delovalo deset mladincev. Tako bi mladi v tej vasi delali samostojno, pri večjih akcijah pa bi sodelovali še z ostalimi mladinci. Sekretar tega aktiva bi bil Srečko Grčar.

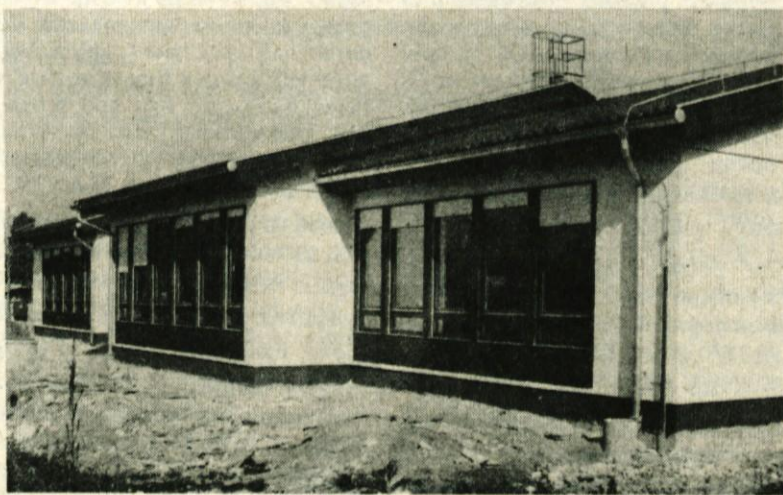
Na volitvah je bil za novega predsednika izvoljen Joško Narat, sekretar je Janez Zibelnik, blagajnik Jože Jerin in zapisničarica Lidija Butalič.

Novemu vodstvu želimo veliko uspehov v prihodnjem mandatnem obdobju.

Volitvam je sledil sprejem mladih v Zvezo socialistične mladine Rafolče. Izkaznice in značke sta podelila Vera Grošelj, sekretarka Konference mladih iz krajevne skupnosti in predsednica OO ZSMS Dob in Sonc Matjaž, predsednika OO ZSMS Vir in član predsedstva OK ZSMS Domžale. Zadovoljna sta bila z dosedanjim njihovim delom in sta vsem mladim zaželela še več delovnih uspehov.

Slavnostna konferenca je bila zaključena s pogostitvijo mladih. Vsi člani trdno upajo, da bodo s pomočjo Krajevne skupnosti dobili ustrezen prostor, ker se bo le tako njihova dejavnost normalno razvijala.

Viktor Jemec

Tudi v Ihanu bo v kratkem dograjen nov otroški vrtec

KO BI PADLI OŽIVELI

V soboto 18. oktobra in nedeljo 19. oktobra je dramska skupina KUD Franc Kotar Trzin v režiji Toneta Ipavca v Domu družbenih organizacij v Trzinu izvedla Vasje Ocvirka dramo v dveh dejanjih: Ko bi padli oživel.

Vloge so tolmačili: Franc Veider – kmeta Trlepa, Ada Lovše – Polono, njegovo ženo, Irena Perne-Zupan, njuno hči, Jože Štih – njenega fanta, Zvone Brojan, župnika, Ivan Novak, soseda Boštjana, Ivan Ručigaj Neznanca, partizana Petra, partizane pa Janko Cotman – Malija, Franc Zajc – Jurača, Miro Cotman – Ceneta, Štefan Jalošič – Djura. Za tehnično vodstvo so poskrbeli: Brane Štefančič, Rajko Podobnik in Leon Mušič; Marica Jalošič in Greta Korošec sta pa bili šepetalki.

Igralci so svoje vloge odlično podali, saj je večina igralcev že nešteto nastopala na domačem in tudi na tujih odrih in odigrala nešteto karakternih vlog. Razveseljivo je tudi dejstvo, da je nosilec

glavne vloge Franc Veider tokrat v Trzinu nastopil kot gost. S to gesto so člani mengeške Svobode dali priznanje sodelovanju igralcev iz Trzina. Tako režiser Tone Ipavec, kakor tudi predsednik društva Ivan Ručigaj že vrsto let uspešno nastopata na deskah mengeškega odra in v letnem gledališču v Mengšu, kjer sta letos po enajstih letih ponovno nastopila v Finžgarjevi drami Pod svobodnim soncem. Za uspeho uprizoritev je igralcem in režiserju Tonetu Ipavcu čestital tudi predsednik Občinskega sveta ZKPO Domžale Slavko Pišek. S tem dramskim delom bodo še gostovali v Lukovici in verjetno še v katerem kraju domače občine.

Ob tej priliki je prav, da pohvalimo dejavnost društva. Spomladi so v režiji neumorne Marjance Ručigaj dvakrat uspešno odigrali Fodorjevo: Maturo, mladinci pa pravtako uspešno trikrat komedijo: Zakonski vrtljak. Pri nadaljnjem delu jim želimo še veliko uspehov.

Tone Ravnikar

VELIKO MEDDRUŠTVENO TEKMOVANJE GASILCEV V RADOMLJAH

Kar dva dneva so porabili mladi in stari gasilci (ke) v Občinski gasilski zvezi Domžale za meddruštveno tekmovanje. V soboto 6. septembra so se zbrali na lepo urejenem nogometnem igrišču mladinci in pionirji vseh gasilskih društev v občini Domžale, da se med seboj pomerijo v požarno varnostni službi, kdo je hitrejši in kdo bo tudi čimbolj natančno izvedel zadane naloge. Po pozdravu predsednika Obč. gasilske zveze Domžale Sandija Rihtarja se je začelo tekmovanje mladinskih ekip.

Rezultati mladincev:

I. mesto GD Mengeš, II. mesto GD Dob, III. mesto GD Vir, IV. mesto GD Trzin.

Nato so nastopile tudi mladinke, ki so dosegle:

I. mesto GD Rova, II. mesto GD Loka pri Mengšu.

V tekmi gasilskih pionirjev pa so nastopili mlajši in starejši pionirji. Mlajši so dosegli naslednje rezultate:

I. mesto GD Hrašče, II. mesto GD Mengeš, III. mesto GD Homec, IV. mesto pionirji PGD Dob, V. mesto GD Loka pri Mengšu.

Starejši pionirji:

I. mesto GD Mengeš, II. mesto GD Dob, III. mesto GD Moravče, IV. mesto GD Homec, V. mesto GD Vrhpolje, VI. mesto GD Rova.

Nastopili so mladinci in pionirji iz 17 GD. V nedeljo, 7. septembra 1975 pa je bilo tekmovanje članov in članic, na katerem je sodelovalo 12 GD in 9 industrijskih gasilskih enot in ena ženska ekipa.

Dosegli so sledeče rezultate:

Člani

I. mesto GD Mengeš, II. mesto

GD Dob, III. mesto GD Domžale, IV. mesto GD Moravče, V. mesto GD Krašča, VI. mesto GD Rova, VII. mesto GD Krašnja, VIII. mesto GD Homec, IX. mesto GD Vir, X. mesto GD Loka pri Mengšu, XI. mesto GD Vrhpolje, XII. mesto GD Žeje-Trojica.

Industrijske enote pa so dosegle sledeče rezultate:

I. mesto IGD SLOVENIJALES Radomlje, II. mesto IGD INDUPLATI Jarše, III. mesto IGD TOSAMA VIR, IV. mesto IGD INDUPLATI Jarše II., V. mesto IGD HELIOS DOMŽALE, VI. mesto IGD Lek Mengeš, VII. mesto IGD Toko Domžale, VIII. mesto IGD TOSAMA VIR II.

Zasluzene pokale in diplome so vsi nastopajoči dobili na veliki gasilski akademiji, ki jo je pripravila Občinska gasilska zveza Domžale v mesecu oktobru.

Ob tej priliki poročamo, da so v naši občini v tem letu praznovala večje in manjše obletnice svojega obstoja in uspešnega dela še mnoga društva.

Prav iz srca želimo vsem našim društvom še mnogo delavnega elana in uspehov v dobro naše gasilske stvari in jim iskreno čestitamo za doslej dosežene uspehe!

Nace Vodnik

**MELODIJA
MENGEŠ**

ZNAK KVALITETE

USPEL NASTOP MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA »JANEZ CERAR« DOMŽALE

V soboto, 11. oktobra 1975 je bilo v Festivalni dvorani v Ljubljani v počastitev 30-letnice osvoboditve prvo srečanje pevskih zborov upokoencev Slovenije. Pokrovitelj srečanja je bila Zveza sindikatov Slovenije.

Na to srečanje je bil povabljen tudi Moški pevski zbor »Janez Cerar« iz Domžal, ki ga je na srečanje povabil že podpredsednik Republiškega odbora Društva upokoencev Jože Jurač, ob priliki slavnostnega koncerta ob 15-letnici delovanja.

Ostali zbori, trinajst od sedemintridesetih, so pa bili zbrani za to srečanje na izbirnih srečanjih.

Festivalna dvorana je bila zasedena do zadnjega kotička, kar je dokaz, da Slovenci še vedno ljubimo našo prelepo slovensko pesem. Srečanje je pozdravil predsednik glavnega odbora Društva upokoencev Slovenije Avgust Batagelj. Nadvse uspešno in v zadovoljstvo vseh, tako poslušalcev, kakor nastopajočih, pa je vodila srečanje napovedovalka Jana Osojnikova.

Poleg domžalskega zbora so se na odru zvrstili še zbori iz Maribora, Celja, Laškega, Ljubljane, Novega mesta, Prevalj, ter združeni gorenjski moški zbori iz Javornika, Jesenic, Kranja, Predoselj, Škofje Loke in Radovljice.

Na srečanju je pa nastopil tudi naš znani operni pevec Ladko Korošec, ki ga je na klavirju spremljala prof. Milena Trostova. Zapel je Frana Gerbiča: Pojdem na prejo

in arijo iz opere G. Donizettija: Kapljice za ljubezen.

Čprav je le moški pevski zbor iz Laškega imel številčno manj pevcev, kot domžalski pevski zbor, so naši pevci pesem Matije Tomca: Moj očka in Rada Simonitija: Lastovki v slovo zapeli zares odlično in bili deležni največjega aplavza. Solo točko v skladbi Lastovki v slovo je odlično zapel predsednik zbora Ivan Loboda.

O nastopu je med drugim pisal tudi list DELO in to:

„Polna dvorana, ki je bilo v njej tudi nekaj mladih obrazov, se je najbolj ogrela za domžalski moški zbor, ki mu je dirigiral Stane Habe. Najbrž zaradi imenitnega sivolaslega baritonista, ki se je v zanesljivem nastopu kar poigral v sozvočju svojih tovarišev“.

Zares lepo priznanje za prizadevne pevce.

Vsi nastopajoči so ob koncu zapeli še pesem Pavla Kernjaka: Rož, Podjuna, Zila in Rada Simonitija: Pesem o Titu, ki sta iz približno 300 grl nastopajočih pevcev zadoneli zares veličastno in bodo vsem poslušalcem, kakor tudi nastopajočim, ostali še dolgo v spominu, saj sta bili deležni še posebnega aplavza.

Pevcem in nadvse prizadevnemu pevovodju Stanetu Habetu ob tako velikem uspehu iskrene čestitke in še veliko uspehov pri nadaljnjem delu.

Tone Ravnikar

vanja smo podelili prehodni pokal ter 3 pokale za prva tri mesta. Prav tako smo podelili diplome za prvih šest mest. Tekmovalo je 67 tekmovalcev, razvrstitev pa je sledeča:

1. mesto: Sindikalna organizacija Induplati Jarše

2. mesto: Strelska družina Trzin

3. mesto: Zveza rezervnih vojaških starešin Radomlje

Sama organizacija tekmovanja je bila zelo dobra. Pokale je po uradnem izračunu izročil zaslužnim zmagovalcem predsednik ZZB NOV Trzin, tov. Franc Orel, ki je v svojem nagovoru pozdravil predstavnike zmagovalcev ter jim čestital.

ZRVS ima v načrtu do konca leta 1975 izvesti še dva podobna tekmovanja in sicer v Loki in Mengšu. Izvedena bosta v spomin padlih borcev v NOB. Pogovori o pripravah so zaradi izrednega zanimanja že stekli.

Osnovna organizacija ZRVS Mengeš deluje na območju dveh KS in sicer na območju Trzina in Mengša. Vsako leto izdela program

dela in v tem smislu tudi izvaja določene akcije. Med tem posveča posebno mesto ohranjanju tradicij iz NOB in organizira ustrezne akcije z ostalimi družbenimi organizacijami.

Letos smo v juliju organizirali partizanski pohod po poti rašiške čete in sicer na relaciji Loča-Dobeno-Rašica. Pohod je bil tekmovalnega značaja — po ekipah. Med pohodom smo imeli dva streljanja z MK pištolo „drlov“ in z MK puško. Občinska strelska zveza je prispevala municijo in orožje. Pohoda se je udeležilo 60 članov ZRVS in ZZB NOV Trzin, Loka in Mengeš ter sindikata smučarjev. Ob tej priliki naj omenim, da je finančna sredstva prispevala KS Mengeš, in nam omogočila tovariško srečanje na koncu pohoda. Najboljšim ekipam so bile podeljene diplome ZRVS, ZZB NOV Mengeš pa je prispevala za prva mesta tudi knjižne nagrade ekipno in posamezno. Izročil jih je tov. Janez Tomšič, predsednik ZZB NOV Mengeš.

Franc Orel

V Domžalah je bila 11. oktobra manjša slovesnost v prostorih Skupščine občine, ko sta Ivana in Anton ČRNE praznovala 50. obletnico skupne življenjske poti. Slavljencema iskrene čestitke!

STRELSKO TEKMOVANJE ZA MEMORIAL TINETA KMETIČA

Strelsko tekmovanje v počastitev obletnice smrti padlega prvoborca iz Trzina, Tineta Kmetiča, ki je padel 21. septembra 1941 na Mohorju pri Moravčah, je bilo 20. septembra 1975 v kamnolomu Trzin.

Tekmovanje je prevzela Strelska družina Trzin, pokroviteljstvo pa ZZB NOV Trzin. Tekmovanje v

počastitev obletnice smrti postane tradicionalno.

Na skupni seji smo se dogovorili, da sredstva za nakup pokalov prispeva KS in ZZB Trzin. Na to tekmovanje smo povabili sindikalne organizacije, strelske družine, osnovne organizacije ZRVS, lovce itd. Udeležilo se ga je 16 ekip iz naše občine. Ob koncu tekmo-

IZLET PROSVETNIH DELAVCEV — UPOKOJENCEV

Kot vsako leto doslej, tako je tudi letos Občinska izobraževalna skupnost povabila upokojene prosvetne delavce na enodnevni izlet in sicer na Primorsko. Od 73 upokojenih prosvetnih delavcev se jih je 18. oktobra zbralo v Domžalah 49, ki so se z avtobusom odpeljali novim doživetjem nasproti. Vse udeležence je pred odhodom pozdravil vodja pota prof. Milan Flerin in jim povedal pot, po kateri bo potekal njihov izlet. Skozi Ljubljano nas je pot vodila po široki avtomobilski cesti proti Postojni in nato preko Krasa vse do Kopra, od koder smo krenili na ogled Lipice in svetovno znanih lipicancev. Žal nismo imeli časa, da bi se dalj časa zadržali, zato smo nakupili prospekte in značke in se odpeljali na grad Socerb, ki leži na vzpetini tik na Trstom. V lepem jesenskem

popoldnevu je pred nami ležalo mesto Trst, morje je bilo čisto in mirno, mir in tišina kakršne doma nismo vajeni so nas prevzeli, da nismo našli niti besed. Od tu smo se odpeljali protu Bujam in nato v Poreč. Iz Poreča, kjer smo si ogledali znamenitosti, smo se vrnili proti Kopru, kjer so se nekateri tudi kopali.

Med potjo je bilo v avtobusu zelo živahno, s harmoniko nas je zabaval Stane Habe, veliko veselega je povedal Stane Modec in tudi pesem se je razlegala po avtobusu. Vsi srečni in zadovoljni smo se v večernih urah vrnili v Domžale.

V imenu vseh se iskreno zahvaljujem Občinski izobraževalni skupnosti in vodjem tega izleta z željo, da bi se drugo leto ponovno srečali!

Vodnik

S strelskega tekmovanja v Trzinu, ki ga je organizirala Krajevna organizacija ZZB NOV Trzin